ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka

40 වන උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය
40 வது பட்டமளிப்பு விழா
40th Convocation

උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශන
பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு
Convocation Addresses

2014 සැප්තැම්බර් මස 24 සහ 25 දිනයන්හි
2014 செப்டம்பர் 24 மற்றும் 25 ஆம் திகதிகளில்
24th and 25th September 2014

බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව
பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபம்
BANDARANAIKE MEMORIAL INTERNATIONAL CONFERANCE HALL

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka

40 වන උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය
40 வது பட்டமளிப்பு விழா
40th Convocation

උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශන
பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு
Convocation Addresses

පටුන
உள்ளடக்கம்
Contents

01. උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය - පළමු සැසිය
සේවාර්ජිත මහාචාර්ය චන්ද්‍රා වික්‍රමගමගේ මහතා
பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு - முதலாவது அமர்வு
கௌரவமாக ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர் திரு. சந்திரா விக்கிரமகமகே
Convocation Address - 1st Session
Emeritus Professor Chandra Wikramagamage

02. උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය - දෙවන සැසිය
මහාචාර්ය එස්.එස්. කොළඹගේ මහතා
பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு - இரண்டாவது அமர்வு
பேராசிரியர் திரு. சிரிமெவன் கொழம்பகே
Convocation Address - 2nd Session
Professor S.S. Colambage

03. උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය - සිව්වන හා පස්වන සැසිය
ශ්‍රී ලංකාවේ ජපන් තානාපති නොබුහිතෝ හෝ බෝ මහතා
பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு - நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது அமர்வுகள்
இலங்கைக்கான ஜப்பான் தூதுவர்
திரு. நொபுஹிதோ ஹோபோ அவர்கள்
Convocation Address - 4th & 5th Session
Mr. Nobuhitho Ho Bo, Ambassador of Japan to Sri Lanka

මානව ශාස්ත්‍ර

හා

සමාජීය විද්‍යා පීඨය

மானிட கலை பீடம்

மற்றும்

சமூக விஞ்ஞான பீடம்

Faculty of Humanities

&

Social Sciences

උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය . පළමු සැසිය

සේවාර්ජිත මහාචාර්ය චන්ද්‍රා වික්‍රමගමගේ මහතා

பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு - முதலாவது அமர்வு

கௌரவமாக ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர் திரு. சந்திரா விக்கிரமகமகே

Convocation Address - 1st Session

by

Emeritus Professor Chandra Wikramagamage

ගෞරවාර්හ කුලපති ස්වාමීන් වහන්ස,
ගරුතර සංඝයා වහන්ස, පූජක උතුමනි,
උපකුලපතිතුමනි,
පීඨාධිපතිවරුනි, අධ්‍යයනාංශ ප්‍රධානවරුනි,
පාලක සභා හා සනාතන සභා සාමාජික භවතුනි,
අධ්‍යයන පරිපාලන හා අනධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයන්හි සාමාජිකයනි,
ආදරණීය උපාධිලාභීනි,
ආරාධිත අමුත්තනි,

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ මෙම උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය සඳහා මට ආරාධනා කිරීමෙන් සහ ඩී.ලිට්. සම්මාන උපාධිය මට පිරිනැමීමෙන් මගේ ශාස්ත්‍රීය කටයුතුවලට දක්වන ලද ගෞරවය වෙනුවෙන් පාලක සභාවටත්, සනාතන සභාවටත්, පීඨාධිපතිවරුන්ටත්, අංශ ප්‍රධානවරුන්ටත්, පීඨ සාමාජික සාමාජිකාවන්ටත් අධ්‍යයනාංශවල ආචාර්යවරුන්ට හා ආචාර්යවරියන්ටත් පාලන අංශයේ සැමටත් මගේ කෘතඥතාපූර්වක ස්තුතිය පළමුවෙන් පුදමි.

ධර්මකාය සහ නිර්මාණකාය

ධර්මකාය

මජ්ඣිමනිකායේ ධම්මකාය යනුවෙන්ද, සද්ධර්මපුණ්ඩරීකය වැනි මහායාන ග්‍රන්ථවල ධර්මකාය යනුවෙන්ද හැඳින්වෙනුයේ ධර්මයන්හි ඤාණයයි. තථාගත, බුද්ධ යන නම්වලින්ද එය හඳුන්වා ඇත්තේ පරමසත්‍ය බුද්ධ ඒ ඤාණය වන නිසයි. ශාක්‍යමුනි බුදුන් වහන්සේ ඒ ඤාණය ලැබූ මනුෂ්‍යයන්ගෙන් කෙනෙකි. උන්වහන්සේ ඒ ඤාණය ලැබීමෙන් පස්සෙ පවත්වන ලද පළමුවන දේශනයේදී "පෙර අසන්නට නොලැබුණු ධර්මයන්හි ඇස, ඤාණය, ප්‍රඥාව, විද්‍යාව, ආලෝකය පහළ විය"යි ප්‍රකාශ කළහ. ධර්මකාය යන වචනය ඒ වන විට භාවිතයට ගෙන නොතිබුණා විය හැකිය. මෙහිදී වචන පහක් එකම දෙයක් සඳහා භාවිත කරන්න හේතුවද පරම සත්‍ය බුදුන් සඳහා පිළිගත් වචනයක් මාගධී භාෂාවේ එතෙක් නොවූ නිසා බවයි පෙනීයන්නෙ. ධර්මකාය ධර්මයෙන් ඇතිවූවකි. ධර්මය යනු පටිච්චසමුප්පාද, ධම්මට්ඨිතිකා, ධම්මනියාමතා, ඉදප්පච්චයතා යන යෙදුම්වලින් ප්‍රකාශ වන හේතුව හා එයට සාපේක්ෂව ඇතිවන දේය. ඒ අතර විඤ්ඤාණය සහිත ජීවීන්ගේ ඒ විඤ්ඤාණ හා ශරීර කෙරෙහි විශේෂ අවධානය යොමුකර තිබේ. ධර්මකාය යන්නට සමානාර්ථවත්ව බ්‍රහ්මකාය යන්නද එය බ්‍රහ්ම ප්‍රභවකොට ඇති බවද සඳහන් වේ. බ්‍රහ්ම මැවුම්කරු ලෙස සලකනු ලැබේ. ඒ අනුව පටිච්චසමුප්පාදය හෙවත් ධම්මද මැවුම්කරුය. වඩාත් නිවැරදි වනුයේ පටිච්චසමුප්පාද, බ්‍රහ්ම සමානාර්ථවත් ලෙස සැලකීමයි. මෙම අකාලිකව විශ්වයේ පවතින ධම්මනියාමතාව ඇති සැටියෙන් දැක්ම බුදුන් දැකීම බව ශාක්‍යමුනි බුදුන්වහන්සේ වක්කලි හිමිට කීහ. පරම සත්‍ය බුද්ධ සිතත් ප්‍රඥාවත් ඉහළම තත්ත්වයට දියුණුකර කාම, භව, දිට්ඨි, අවිජ්ජා යන ආශ්‍රවයන්ගෙන් මිදුන සිතේ ඒ දැක්ම හෙවත් බුද්ධ ඇතිවෙයි. මනුෂ්‍යයන් බුද්ධත්වය ලැබීම යන්නෙන් අදහස් වනුයේ ඒ බුද්ධ නමැති ඤාණය ප්‍රඥාවෙන් සිත්හි ඇතිකර ගැනීමයි. ශාක්‍ය මුනිවරයා ඒ ඤාණය ලබාගත් නිසා සම්මුති වශයෙන් බුද්ධ යනුවෙන්

හඳුන්වනු ලැබුවත් උන්වහන්සේගේ මානව ශරීරය බුද්ධ නොවේ. උන්වහන්සේගේ සිතට එක්ව තිබුණ රූපයක් නැති ඤාණයකි ඒ. ඒ ඤාණය ලැබූ අනෙක් මනුෂ්‍යයෝ ද එවැනිම අය වෙති.

පටිච්චසමුප්පාදය හෙවත් ධම්මනියාමතාව සතර විධියකට ක්‍රියාත්මක වෙයි. මෙන්න ඒ සතර විධි;

1. හේතුව ඇතිවිට එයට සාපේක්ෂ දෙය පවතී.
2. හේතුව ඇතිවීමෙන් එයට සාපේක්ෂ දෙය ඇතිවේ.
3. හේතුව නැතිවිට එයට සාපේක්ෂ දෙය නැත.
4. හේතුව නැතිවීමෙන් එයට සාපේක්ෂ දෙය නැතිවේ.

මේ සතර විධිය චතුරාර්ය සත්‍යයට පදනමයි. ඒ අනුව, 1 වැන්න දුක්ඛ ආර්‍ය්‍ය සත්‍යයටද, 2 වැන්න දුක්ඛ සමුදය ආර්‍ය්‍ය සත්‍යයට ද 3 වැන්න දුක්ඛ නිරෝධ ආර්‍ය්‍ය සත්‍යයටද 4 වැන්න දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණී පටිපදා ආර්‍ය්‍ය සත්‍යයටද සම්බන්ධ ය.

හේතුව විරුද්ධාන්ත ලෙස ගත් විට එහි අනිවාර්ය ලක්ෂණ දෙකක් වෙයි. විරුද්ධාන්තවීම එක් ලක්ෂණයකි. සාපේක්ෂතාව අනිත් ලක්ෂණයයි. මේ වර්ගයේ හේතුවෙන් ශරීර ඇති වෙයි. වෛදික යුගයේ අග්නි+සෝම, ස්ත්‍රී+පුමාන් යනුවෙන් ඒ විරුද්ධාන්ත හඳුන්වා ඇති අතර බුදුදහමෙහි මව්පියන් ලෙසත් ධන+රිණ *(අත්ථිතං+නත්ථිතං)* ලෙසත් සඳහන් වෙයි. චීනයේ තාඕ දහමෙහි *යින්+යන්ග්* යනුවෙන් සඳහන් වනුයේ ද එයයි. නාමරූප සංයුතියට විඤ්ඤාණයත්, විඤ්ඤාණයට නාමරූප සංයුතියත් සාපේක්ෂ වීම විරුද්ධාන්ත ක්‍රමයට සිදු නොවෙයි. විඤ්ඤාණයද අවිද්‍යාවට සාපේක්ෂව ඇතිවන සඞ්ඛාරවලට සාපේක්ෂය. විශ්වයේ අකාලිකව පවතින මෙම හේතු හා සාපේක්ෂතා ඇති සැටියෙන් දැකීමෙන් ඒ හේතු හා සාපේක්ෂතාවලින් මිදීමේ ක්‍රමය ශාක්‍යමුනිවරයා සොයා ගත්තේය. ඒ නිසා "ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො" හෙවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් ධර්මය ප්‍රකාශ කරන ලදී" යන්න බෞද්ධයන් ධර්මයට වඳින විට පාවිච්චි කරන මාගධී වාක්‍යයේ මුලින්ම සඳහන් වේ. එහි අග කොටසෙන් කියැවෙනුයේ "ප්‍රඥාව ඇති අය තම තමා විසින් එය අවබෝධ කරගත යුතුය"යන්නයි. ප්‍රඥාව නැති කෙනෙකුට ඒ බුද්ධ නමැති ඤාණය හෙවත් ධර්මකාය ලබාගත නොහැකි බවත් එය සන්නිවේදන මාධ්‍යයෙන් ලබන ඉන්ද්‍රිය ඥානයක් නොවන බවත් එයින් පැහැදිලි වෙයි.

ශාක්‍යමුනිවරයාගේ සිත්හි ධර්මකාය හෙවත් සත්‍ය බුද්ධ නමැති ඤාණය වූ නිසා සම්මුති වශයෙන් උන්වහන්සේ උපන්දා සිට බුද්ධ ලෙස හැඳින්වීමේ සිරිතක් ඇතිවිය. ක්‍රි.පූ.3 වන සියවසේ විසූ අශෝක රජු, සුද්ධෝදන රජුගේ හා මහාමායා දේවියගේ පුත් සිද්ධාර්ථ කුමාරයා උපත ලැබූ ලුම්බිණියේ ගල් කණුවක් සිටුවා "මෙහි ශාක්‍යමුනි බුදුවරයා උපන්නේය" යි දැක්වෙන ශිලාලිපියක්ද කෙටවීය. සිදුහත්කුමරු උපත ලැබුවේ බුද්ධත්වය ඇතිව නොවේ. එනිසා මෙය සත්‍යයක් නොවන දෙයක් සත්‍යයක් ලෙස භාවිතයකි. සිද්ධාර්ථ කුමාරයා තරුණ වියේදී යශෝධරා දේවිය සමග විවාහ වී වයස 29 දී රාහුල පුතා උපන්දා අභිනිෂ්ක්‍රමණය කර ශ්‍රමණ ජීවිතයට එක්වී අවුරුදු හයක් දුෂ්කර ක්‍රියා කෙළේ බුදුවරයකු ලෙස නොවේ.

තිස්පස්වන වියේදී බුද්ධත්වය ලැබීමෙන් පසු බොහෝ විට ඒ බුද්ධත්වයට ශරීරය අයත් නොවන බව ප්‍රකාශ කළ එතුමා රූපයක් නැති *(අප්පටිම)* සත්‍ය බුද්ධ ලෙස පෙනී සිටියේය. තම ශරීරය බුද්ධ නොවන බව ප්‍රකාශ කිරීම නිසාද බුදුපිළිමයක් ඇතිවීමට ඉඩක් නැති විය. මේ නිසා "ධර්මය දකින්නා මා දකී ", "පටිච්චසමුප්පාදය දකින්නා ධර්මය දකී", "ශරීරය දැකීමෙන් නොව ධර්මය වැඩීමෙන් බුදුන් දැකිය හැකිය", "මම මනුෂ්‍යයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ ගන්ධබ්බයෙක් හෝ යක්ෂයෙක් නොවෙමි.", "මම සුද්ධෝදන රජුගේ වංශයේ නොව බුද්ධවංශයේ කෙනෙක්මි" යන ප්‍රකාශවලින් බුද්ධ හා සිදුහත් කුමරු එක් අයෙකු නොවන බව උන්වහන්සේ පෙන්වා දුන්හ. ඒ නිසා උන්වහන්සේගේ අනුගාමිකයෝ ගැටලුවකට මුහුණ දුන්හ. උන්වහන්සේ සත්‍ය බුද්ධ ලෙස පෙනී සිටීමින් පවා යොදාගනු ලැබූ මානව ශරීරයත් විඤ්ඤාණයත් පරිනිර්වාණය දක්වා පමණි පැවතුනේ. බුද්ධ අකාලිකව ඉදිරියට ද පවතින්නේය.

නිර්මාණකාය

සක්විති රජුන්ට හා සම්මුති බුදුවරුන්ට පොදු ආදර්ශ රූපයක් (Model form) බ්‍රහ්මණයන් අතර පිළිගෙන තිබුණි. එය දෙතිස් මහාපුරුෂ ලක්ෂණවලින් යුක්ත වූවකි. දීඝනිකායේ ලක්ඛණ සූත්‍රයේ ශාක්‍යමුනි බුදුන්වහන්සේ විසින්ද ඒ ගැන සඳහන් කර තිබේ. උන්වහන්සේගේ පරිනිර්වාණයෙන් පසු එයට අනුලක්ෂණ අසූවක්ද එක්කර බුද්ධත්වය ලබන අයට පමණක් පොදු සංකල්පීය ආදර්ශ රූපයක් ලෙස හඳුන්වා දී තිබේ. එම රූපයේ යටිපතුල්වල චක්‍ර ලක්ෂණය දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණවලින් දෙවැන්නයි. එය මනුෂ්‍යයන්ට පිහිටන ලක්ෂණයක් නොවන බව පිළිගෙන තිබේ. අනිත් ලක්ෂණ බොහොමයක් ඊජිප්තුව, ග්‍රීසිය, රෝමය, ඉන්දියාව යන රටවල ආදර්ශ මානව පිරිමි රූපවලද දක්නට ලැබේ. උසත් බඹයත් සමානවීම, හිටගෙන නොනැමී දෙදණ පිරිමැදීමට තරම් දිග අත් තිබීම, කොසෝහිත වත්ථගුය්හ යන ලක්ෂණ, විශේෂයෙන් ආදර්ශ මානව පිරිමි රූපවල ලක්ෂණ ලෙස භාවිත වූ බවට සාක්ෂි තිබේ. ඒ නිසා දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණ, අසීත්‍යනුව්‍යඤ්ජන සහිත ඒ සංකල්පීය රූපය බුදුන්වහන්සේගේ රූපකාය ලෙස ථෙරවාද, මහාසාඞ්ඝික, මහායාන බෞද්ධයන් විසින් පිළිගෙන එයට ශ්‍රමණ වේශයද එක්කොට භාවිතයට ගෙන තිබේ. ක්‍රි.පූ. 03 වන සියවසේදී අශෝක රජු විසින් මහාකාල ලවා එම රූපය නිර්මාණය කරවන ලද බව වාර්තා වෙයි. නමුත්, එය පිළිගැනීමට තවත් කලක් ගත විය. බුද්ධඝෝෂ හිමි රූපකාය හා ධර්මකාය ගැන විස්තර කරමින් රූපකාය දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණ හා අසීත්‍යනුව්‍යඤ්ජනවලින් යුක්ත බව කියයි. මහා සාඞ්ඝිකයෝ එම ලක්ෂණවලින් යුත් නිර්මාණකාය ශාක්‍යමුනිගේ බව කියති. එයින් අදහස් වනුයේ එය ශාක්‍යමුනිවරයා තුළ වූ රූපයක් නැති පරම සත්‍ය බුදුන්ට ආරෝපණය කරන ලද නිර්මාණකාය බවයි. නිර්+මාන යන වචන දෙකින් ඊට සමාන රූපයක් පෙර නොවූ බව හෙවත් එය අපූර්ව වස්තුවක් බව ප්‍රකාශ වෙයි. ඒ සමගම එය මනුෂ්‍යයන්ව ඉපිද බුද්ධත්වය ලැබූ අයට හා ධ්‍යානී බුදුවරුන්ට පොදු ආදර්ශ රූපයක් (Model form) බව පැහැදිලිය. පසුකාලවල බුදුරැස් වර්ග පහක් දක්වා ද මගුල් ලකුණු දෙසියයකට ආසන්න ගණනක්ද එයට එක්කර තිබේ. මෙය රූපයක් නැති බුදුන්ගේ රූපයයි. එනිසා එය නිර්මාණකායයි. එය බුදු පිළිමය යනුවෙන් හැඳින්වීම වැරදියි. පිළිමය යන්න මාගධී පටිමා

යන්නේ සිංහල ව්‍යවහාරයයි. එයින් කෙනෙකුගේ රූපයට සමාන රූපය (Portrait) අදහස් වෙයි. නිර්මාණකාය එවැන්නක් නොවේ. මානවරූපී බුද්ධ සංකේතයක් බුදුරුව යනුවෙන් හැඳින්විය හැකිය. නමුත් නිර්මාණකාය යන්නයි වඩාත් නිවැරදි ලෙස සැලකිය හැක්කෙ.

බුද්ධ සත්‍ය වශයෙන් පුද්ගලයෙක් හෝ වස්තුවක් නොව ධර්මයන්හි ඇති සැටිය දැක්ම බවත්, නිර්මාණකාය ඒ දැක්මට එක්වූ මනුෂ්‍යයන් තුළ පහළ වූ ඒ දැක්ම වන රූපයක් නැති බුදුන් සංකේතවත් කරන්නක් බවත් නිගමනය කළ හැකිය.

අසා සිටි ඔබ හැමට බෙහෙවින් ස්තුතියි.

සේවාර්ජිත මහාචාර්ය චන්ද්‍රා වික්‍රමගමගේ

வனக்கத்திற்குரிய வேந்தர் அவர்கள்,
வனக்கத்திற்குரிய துரவிமார்கள், மத குருமார்கள்,
உபவேந்தர் அவர்கள்,
பதிவாளர்,
பீடாதிபதிகள்,
பல்கலைக்கழக ஆளுகை சபை உறுப்பினர்கள், மூதவை உறுப்பினர்கள்,
பல்கலைக்கழக கல்விசார், நிர்வாக மற்றும் கல்விசாரா பதவியாளர்கள்,
புதிய பட்டதாரிகள், கௌரவத்திற்குரிய விருந்தினர், அன்புக்குரிய பெற்றோர்களே,

'தருமகாய' மற்றும் 'நிர்மாணகாய'

ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தின் இப் பட்டமளிப்பு சொற்பொழிவுக்காக என்னை அழைத்தமைக்காகவும், டி.லிட். கௌரவப் பட்டத்தை எனக்கு வழங்கல் மூலம் எனது புலமை நடவடிக்கை அலுவல்கள் மீது காட்டப்பட்டுள்ள கௌரவத்திற்காக ஆளுகை சபைக்கும், மூதவைக்கும், பீடாதிமார்களுக்கும் , துறை அதிபர்களுக்கும், பீட சபைகளின் உறுப்பினர்களுக்கும் புலமைத் துறை சார் ஆசியர்களுக்கும் நிர்வாகத் துறைசார் அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியை முதலாவதாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

'தர்மகாய'

'மஜ்ஜிம நிகாயத்தில்' 'தம்மகாய' எனவும் 'சத்தர்மபுஷ்டரீகய' போன்ற மகாயான நூல்களில் 'தர்மகாய' எனவும் குறிப்பிடப்படுவது தருமங்களின் ஞானத்தேயாகும். 'ததாகத', 'புத்த' எனும் சொற்களாலும் இது அழைக்கப்பட்டிருப்பது புனித உண்மையான 'புத்த' இந்த ஞானமாக இருப்பதாலேயாகும். ஸாக்கியமுனி புத்தபிரான் இந்த ஞானத்தைப் பெற்ற மனிதர்களின் ஒருவராவர். இவர் இந்த ஞானம் பெற்றதன் பின்னர் வழங்கிய முதலாவது போதனையின்போது, 'முன்னாள் செவிக்கொள்ள கிடைக்காத தருமத்தில் விழி, ஞானம், புலமை, விஞ்ஞானம், ஒளி இறங்கியது' என குறிப்பிட்டனர். 'தர்மகாய' எனும் சொல்லை அக்காலத்தின்போது உபயோகிக்காமல் இருக்கலாம். அப்போது ஐந்து சொற்கள் ஒன்றுக்காகவே உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதற்கான காரணம், புனித உண்மையான புத்தர் தொடர்பாக ஏற்கப்பட்ட சொல்லொன்று பாளி மொழியில் இல்லாதிருந்ததே எனத் தெளிவாகிறது.

'தர்மகாய' தருமத்தால் ஏற்பட்டதாகும். தருமம் என்பது 'படிச்சசமுப்பாத', 'தம்மட்டிதிகா', 'தம்மநியாமதா', 'இதப்பச்சயதா' ஆகிய சொற்களால் வெளிப்படும் ஏது மற்றும் அதற்கு ஒப்பாக ஏற்படுவதாகும். இதற்கிடையில், விழிப்புணர்வு நிலையைக் கொண்ட உயிரினங்களின் இவ் விழிப்புணர்வுநிலை மற்றும் உடல் தொடர்பாக முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. 'தர்மகாய' என்பதற்கு சமபொருள் 'பிரஹ்மகாய' என்பது. இதனால் 'பிரஹ்ம' மூலமாக இருப்பதாகவும் கருதப்படும். இதற்கேற்ப, 'படிச்சசமுப்பாத' இல்லையெனில் 'தம்ம' என்பதும் படைப்பாளர் என்பதே மிகச்

சரியானதாக இருப்பதாகும். 'படிச்சசமுப்பாத' 'பிரஹ்ம' என்பதைச் சமபொருளுடன் கருதுவதாகும்.

காலமன்மையான பிரபஞ்சத்தில் நிலவுகிற தரும விதிகள் உள்ளபடியாகவே விழித்தல் புத்தரை தரிசிப்பதாகவே ஸாக்கியமுனி புத்தபிரான் வக்கலி தேரருக்கு கூறினர். இது சொப்பன தரிசனமாகும். புனித உண்மையானது, புத்த மனது மற்றும் ஞானத்தை உச்ச நிலைக்கு முன்னேற்றப்பட்டு 'காம', 'பவ', 'திட்டி', 'அவிஜ்ஜா' (பாலியல், பவம், நம்பிக்கை, பேதைமை) எனும் தொடர்புப்பட்டவையில் இருந்து நீங்கிய மனதில் அந்த தரிசனம் அல்லது புத்த ஏற்படும். மனிதர்கள் புத்தத்துவம் பெறுதல் என்பதால் கருதப்படுவது, இந்த புத்த எனும் ஞானத்தை உவகையுடன் மனதில் ஏற்படுத்திக் கொள்வதாகும். ஸாக்கிய முனிவர் இந்த ஞானத்தை பெற்றுக்கொண்டதால் மரபுவழியால் புத்த என அழைக்கப்பட்டிருப்பினும் வணக்கத்திற்குரிய இவர்களது மனித உடல் புத்த இல்லை. இது இவர்களது மனதுடன் இணைந்திருந்த உருவமற்ற ஞானமாகும். இந்த ஞானத்தைப் பெற்ற ஏனைய மனிதர்களும் இவ்வறானவர்களாவர்.

படிச்சசமுப்பாதய அல்லது சீற்றம் நான்கு விதமாக இயங்கும். அதாவது,

1. காரணம் இருக்கும்போது அதற்கு ஒப்புமையானது இருக்கும்.
2. காரணம் ஏற்படுவதால் அதற்கு ஒப்புமையானது ஏற்படும்.
3. காரணம் இல்லாதபோது அதற்கு ஒப்புமையானது இல்லை.
4. காரணம் இல்லாதபோது அதற்கு ஒப்புமையானது இல்லாமற் போயிடும்.

இந் நான்கு விதிகள் 'சதுரார்ய சத்யய' (நான்குவித சிறந்த உண்மைகள்) இற்கு அடிப்படையானதாகும். அதற்கேற்ப, 1 வது, துக்கம் பற்றிய பரம உண்மைக்கும் 2 வது, துக்க ஆரம்பம் பற்றிய பரம உண்மைக்கும் 3 வது துக்க நிவிர்த்தி பற்றிய பரம உண்மைக்கும் 4 வது துக்க நிவிர்த்தி 'காமிணி' கோட்பாடு பரம உண்மைக்கும் தொடர்புக் கொண்டனவாகும்.

காரணத்தை எதிர்மறையாகக் கொண்டு பார்க்கின்ற போது அதில் கண்டிப்பான இரண்டு அடயாளங்களும் இருக்கின்றன. எதிர்ப்பது ஒரு அடயாளமாகும். ஒப்புமை அடுத்த அடயாளமாகும். இந்த வகையிலான காரணத்தால் உடல் எற்படும். வேதகாலத்தில் 'அக்னி சோம', 'ஸ்திரி புமான்' என்று மேற்படி எதிர்ப்புகளை அறியத் தந்திருப்பதோடு புத்தசமயத்தில் பெற்றோர்களாகவும் சக சய (அத்திதங் நத்திதங்) எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சீனாவில் தாழ சமயத்தில் யின்யன்க் என குறிப்பிடப்படுவதும் இதுவே.

'நாமரூப' (பெயர் உருவ) இணைப்பிற்கு விழிப்புணர்வும் விழிப்புணர்வுக்கு நாமரூப அல்லது பெயருருவ இணைப்பும் ஒப்புமையாவது எதிர்மறையான முறைக்கு நடைபெறுவதில்லை. விழிப்புணர்வும் பேதைமைக்கு ஒப்புமையாக ஏற்படும் நடைமுறையானவைக்கு ஒப்புமையானதாகும். பிரபஞ்சத்தில் அகாலமாக நிலவுகின்ற இக் காரணங்கள் மற்றும் ஒப்புமையானவைகள் தகுந்தபடியாகக் காணப்பட்டதால்

இந்த காரணங்கள் மற்றும் ஒப்புமையானவைகளிடம் இருந்து நீங்குகின்ற முறையை ஸாக்கிய முனிவர் கண்டெடுத்தார்.

ஆகையால், 'ச்வாக்காதொ பகவதொ தம்மொ' அல்லது 'புண்ணியவானால் சிறந்த முறையில் தருமத்தை கூறப்பட்டது' என்பது, பௌத்தர்களால் தருமம் நமஷ்டிக்கும் போது பயன்படுத்துகின்ற மாகதி சொற்றொடரில் முதலாவதாக குறிப்பிடப்படும். இதன் இறுதி பாகத்தால் குறிப்பிடப்படுவது 'ஞானமடையோர் தாமே அதனை புறிந்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்பதாகும். ஞானமற்ற ஒருவருக்கு அந்த 'புத்த' எனும் ஞானம் அல்லது 'தர்மகாய' என்பது, பெற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாததாகிறது. அதனை தொடர்பாடல் மூலங்களால் பெற்றுக் கொள்ளும் உணர்வறிவு அவருக்கு இல்லை எனவும் தெளிவாகிறது.

கௌரவ பேராசிரியர் சந்திரா விக்கிரமகமகே

Most Venerable Chancellor,
Venerables,
Vice Chancellor,
Deans of Faculties,
Registrar,
Heads of Departments,
Professors,
Lecturers,
Graduands,
Ladies and Gentlemen,

Let me first express my heartfelt gratitude to the Members of the Council, the Senate, Deans of the Faculties, Heads of the Departments and the members of the academic staff for inviting me for the convocation address of the University of Sri Jayewardenepura and for honouring my academic achievements by conferring upon me the Degree of D. Litt.

THE BODY OF LAW AND THE CREATED BODY OF THE BUDDHA

The Body of Law *(Dhammakāya)*

The intuitive knowledge of the *Dhamma* is known as *Dhammakāya* or the Body of Law in the *Majjama Nikāya* and as *Dharmakāya* in Mahayana texts like the *Saddharmapundarīka*. It has also been called *Thathāgata* and *Buddha* because the Absolute Buddha is this intuitive knowledge. Śākyamuni Buddha is a human being who has attained this intuitive knowledge. Such a human being is called the "Conventional Buddha" while the Body of Law is called the "Absolute Buddha."

In the first sermon after the Enlightenment, Śākyamuni Buddha proclaimed that Sight, Knowledge, Wisdom, Science and Light in Dhamma unheard before, had arisen. Five words have been used to describe this Absolute Buddha as the word Dhammakāya or the Body of Law may not have been in use in the Māgadhī language at that time.

The Body of Law has arisen out of Dharma or the Laws of Cause and Effect. Dharma in this context means the Law of Cause and Effect (Paticcasamuppāda): Establishing Cause and Effects *(Dhammatthititā)*, Orderliness of Cause and Effects *(Dhammaniyāmatā)* and Causally Connectedness *(Idappaccayatā)*. Special attention has been paid to the consciousness of conscious beings and their physical bodies.

Parallel to the concept of *Dhammakāya* is *Brahmakāya* and parallel to the concept of Dhammabhūta is Brahmabhūta. Therefore, Brahma in Buddhism is Cause and Effects *(Paticcasamuppada)*. Therefore, the creator has been named as Dharma in Buddhism and *Brahma* in Hinduism.

Śākyamuni Buddha has said to Venerable Vakkali, to see the Buddha, one should see the timeless laws of Cause and Effects *(Dhamma)*. A mind and intuition that has developed to the highest level, getting rid of the foul issues of Kāma, Bhava, *Diṭṭhi* and *Avijjā* will have in it, that vision or Buddha. To become Buddha means to get such knowledge (Body of Law) into one's mind. Śākyamuni Buddha is called the Buddha in a conventional sense because he attained such knowledge during his lifetime, but his physical body is not the Buddha. Buddha is a formless body of knowledge which he had realized. Those others who have attained such knowledge are also called Conventional Buddhas.

This Law of cause and effect functions in four ways:

1. When this [cause] is, that [effect] is
2. When this [cause] arises, that [effect] arises.
3. When this [cause] is not, that [effect] is not
4. This [cause] ceases, that [effect] ceases

These four types form the foundation of the Four Noble Truths. Accordingly, the first is associated with the Noble Truth of Suffering *(Dukkha Ārya Satya)*, the second with the Noble Truth of the Origination of Suffering (Dukkha Samudaya Ārya Satya), the third with the Noble Truth of the Extinction of Suffering *(Dukkha Nirodha Ārya Satya)* and the fourth with the Noble Truth of the Path of the Extinction of Suffering *(Dukkhanirodhagāminīpaṭipadā Ārya Satya)*.

If we take the two opposite poles of Cause, there are two compulsory characteristics that can be seen: opposition and relativity. This causes physical bodies. In Vedic times, opposites were called *Agni + Soma and Strī + Pumān* and in Buddhism, Mother + Father and Positive + Negative. In Taoism, it is called *Yin + Yang*.

When consciousness *(viññāṇa)* combines with nāma-(thoughts, feeling, touch and attention) *rūpa* (the physical body), it does not happen in the oppositional way. Instead, mental formations *(karma)* is based on ignorance *(avidyā)* and consciousness (*viññāṇa*) is based on mental formations *(saṇkhāra)*.

There is a convention of calling Śākyamuni, the Buddha, because he had understood the Body of Law when he was 35 years old. But the habit was to call him the Buddha since his birth. Śākyamuni Buddha himself has proclaimed many times that Buddha should not be equated with the physical body. Absolute Buddha was formless. Since he proclaimed his body as not being the Buddha, it wasn't possible to have his image as the Buddha either. Therefore, his statements "One who sees the Dhamma sees me," "One who sees the Laws of Cause and Effects see me," "I am neither a human, nor god nor spirit nor demon." Therefore his followers faced a problem of representing him.

Created Body *(Nirmāṇakāya)*

There was a model form with 32 characteristics created to represent universal monarchs and Conventional Buddhas. Buddhists have modified this model form by adding 80 minor marks. And they use that form for all Conventional Buddhas and Conceptual Buddhas. This form was called the Created Body *(Nirmāṇakāya)* by the Mahāsānghika Buddhist Sect. The other Buddhists sects also accepted this form as the model form of all Buddhas. Except for the symbols on the soles of the feet, the other characteristics of the figure is common to the model of male forms used by the ancient Egyptians, Greeks, Romans and Indians.

Therefore, there cannot be a portrait of the Buddha. The 'Buddha image' is only a created symbol. Buddha is timeless and formless.

I am grateful to Ms. D.C. Walisundara, Senior Lecturer/ Department of English and Mrs. M.M.K. Rathnayake, Head/English Language Teaching Unit for translating this into English.

Chandra Wikramagamage
Emeritus Professor

ව්‍යවහාරික විද්‍යා පීඨය

பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்

Faculty of Applied Science

උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය - දෙවන සැසිය

මහාචාර්ය එස්.එස්. කොළඹගේ මහතා

பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு - இரண்டாவது அமர்வு

பேராசிரியர் திரு. சிரிமெவன் கொழம்பகே

Convocation Address - 2nd Session

by

Prof. S.S. Colambage

ගෞරවාර්හ කුලපති ස්වාමීන් වහන්ස,
ගරුතර සංඝයා වහන්ස, පූජක උතුමනි,
උපකුලපතිතුමනි,
පීඨාධිපතිවරුනි, අධ්‍යයනාංශ ප්‍රධානවරුනි,
පාලක සභා හා සනාතන සභා සාමාජික භවතුනි,
අධ්‍යයන පරිපාලන හා අනධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයන්හි සාමාජිකයනි,
ආදරණීය උපාධිලාභීනි,
ආරාධිත අමුත්තනි,

තාක්ෂණික ප්‍රගතිය ආර්ථික වර්ධනයේ මුඛ්‍ය චාලක බලවේගය වසයෙන්...

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනයක් සඳහා ආරාධනා කරනු ලැබීම අතිශය ආනන්දනීය වූ ද සම්මානනීය වූ ද අවස්ථාවක් කොට සලකමි.

පළමුවෙන් ම, අද දින උපාධි ලබා ගන්නා ඔබ සැමට මගේ අභිනන්දනාත්මක සුභාසිංසන පිරිනමමි.

අද ඔබේ ජීවිතයේ මහත්වපූර්ණ දිනය මෙන් ම ජීවනචර්යාවේ සන්ධිස්ථානයක් සලකුණු කරන දිනය ද වෙයි. ඔබ මේ සම්මානනීය විද්‍යායතනයට ඇතුළත් ව ඥානෝන්නතිය සඳහා වන ඔබේ ප්‍රතිබද්ධතාව ප්‍රතිබිම්බනය කරන අපරිමේය ප්‍රතියෝගිතාවන්ට මුහුණ දෙමින් ශාස්ත්‍රීය ශික්ෂණයෙහි සඵලතාපූර්ණත්වයට පත් ව සිටී.

අපි අද අභූතපූර්ව තාක්ෂණික ප්‍රගතියක් සහිත යුගයක වාසය කරන්නමෝ වෙමු. අද අප විවිධ යන්ත්‍රෝපකරණ භාවිතයෙන් අත්පත් කොට ගෙන ඇති පහසුකම් අපේ මුතුන් මිත්තන්ට පරිකල්පනය කිරීමට පවා නො හැකි වූ දෑ ය. ඔවුන්ට විදුලිය බලය හෝ ශීතකරණ, දූරසේයා හා ශබ්ද වාහිනී යන්ත්‍ර, මෝටර් රථ, කොම්පියුටර, ජංගම දූරකථන හෝ අන්තර්ජාතික ගගන යාත්‍රා හෝ නො වී ය. ප්‍රවාහණ පහසුකම් නො තිබූ බැවින් ඔවුහු සිය උපන් ගමින් බැහැරට නො ගියෝ ය. සත්‍ය ලෙස ම සිය අවශ්‍යතා උපන් ගමෙහි දී ම සපුරා ගන්නා බැවින් ඔවුන්ට ගම්බිම් වලින් බැහැර යාමේ අවශ්‍යතා මතු නො වී ය.

අද අපේ ජීවන ප්‍රවෘත්තිය ව්‍යක්ත කරවන නවීනතම යන්ත්‍රසූත්‍ර හා උපකරණ විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතියේ ප්‍රතිඵල වෙයි. විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතිය තාපගතිවිද්‍යාව වැනි මූලික විද්‍යාත්මක අනාවරණයන්හි පටන් ගුවන් යානා පියාපත් සැලසුම් කිරීම වැනි ප්‍රායෝගික ක්ෂේත්‍ර කරා විහිදුණකි.

විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතිය සමස්ත ධරණීතලයෙහි ස්වරූපය විපරිණාමයට පත් කළ වෛශ්වීකරණ කාර්යාවලිය හා සම්බන්ධිත ය. ගෙවුණු වසර දශක පහ ඇතුළත

නිෂ්පාදනය, පරිභෝජනය, ආදායම මෙන් ම ජීවන තත්ත්වය ද ව්‍යාඛ්‍යාමූල කතාවෙන් යුතු ව වර්ධනය විය. නිදහස් අන්තර්ජාතික වෙළෙඳාම, දේශාතික්‍රාන්ත මූල්‍යය හා ශ්‍රම සංචලතාව හේතුවෙන් එකිනෙක රාජ්‍ය මැනවින් සමවහිත වී පවතියි. විඥාපන සන්දේශන ශිල්පක්‍රමයන්හි යෝධ සංවර්ධනය මේ ක්‍රියා සන්තතිය වේගවත් කොට ඇත. තාක්ෂණික ප්‍රගතිය හා ලෝකව්‍යාප්ත සමවහිතතාව හේතුවෙන් රාජ්‍ය අතර තරගකාරිත්වය ද තීව්‍ර වී ඇත.

ආර්ථික සංවර්ධනයේ අත්‍යන්ත අපේක්ෂාව වන මානව සංවර්ධනය කෙරෙහි විස්මයාවහ ලෝකව්‍යාප්ත සංවර්ධනය මධ්‍යයේ මෑත දශක කිහිපයෙහි ප්‍රබල අවධාරණයක් යොමු වී තිබේ. ආදායම් වර්ධනය මානව සංවර්ධනයේ මූලික සංරචකයක් සේ පිළිගැනේ. ඉහළ ආදායම් ලබන රාජ්‍ය මානව සංවර්ධනයේ අත්‍යවශ්‍ය අංග සේ සැලකෙන ආහාර හා පෝෂණය, පානීය ජලය, සෞඛ්‍යාරක්ෂාව හා අධ්‍යාපනය සැපයීම වඩා උසස් ආකාරයෙන් සිදු කරයි. එසේ හෙයින්, ආර්ථික වර්ධනයේ අභිවර්ධනය මෙන් ම මානව සංවර්ධනය හා ජීවන මට්ටම වැඩිදියුණු කිරීම ද සඳහා වර්තමාන විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතිය උපරිම ආකාරයෙන් යොදා ගත යුත්තේ කෙසේ ද යන්න සලකා බැලීම වැදගත් වෙයි.

එක්දහස් නවසිය තිස් ගණන්වල දී ප්‍රචලිත ව පැවති හැරඩ්-ඩෝමාර් වර්ගයේ වර්ධන ආකෘතිවල දී ප්‍රාග්ධන හා ශ්‍රම ආයෝජනය ආර්ථික වර්ධනයේ මුඛ්‍ය නිර්ණායක සේ සැලකිණි. එසේ ද වුව, විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතිය ප්‍රාග්ධන හා ශ්‍රම ආයෝජනයන්හි කිසිදු වෘද්ධියකින් තොර ව ආර්ථික වර්ධනය අත්පත් කර දීමෙහි සමත් ව සිටී. විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතිය ආර්ථික වර්ධනයේ මුඛ්‍ය චාලක බලවේගය ය යන මතය පළමු වරට හඳුන්වා දෙන ලද්දේ වර්ෂ 1956 දී රොබට් සොලොව් විසිනි. ඔහුගේ මෙම පුරෝගාමී නවසම්භාව්‍ය ආකෘතිය ඔහුට 1987 දී නෝබෙල් ප්‍රදානය හිමි වීමට ද හේතුවක් විය. පුද්ගලයකු සඳහා වන ප්‍රාග්ධනයේ වර්ධනය ප්‍රතිදාන වර්ධනයේ මුඛ්‍ය නිර්ණායකය බව ඔහු විසින් පෙන්වා දෙන ලදි. ආර්ථික වර්ධනය නිර්ණය කළ යුත්තේ හුදු ප්‍රාග්ධන රාශිභූතකරණය නො ව විද්‍යා තාක්ෂණ අභිවර්ධනය හේතුවෙන් වර්ධනය වන ශ්‍රම ඵලදායිතාව මත බව ඔහු අවධාරණය කෙළේ ය. එක්සත් ජනපදය ප්‍රාග්ධන වර්ධනයෙන් 1/8ක ආර්ථික වර්ධනයක් අත්පත් කර ගන්නා විට විද්‍යාතාක්ෂණ වර්ධනය මාර්ගයෙන් 7/8ක ආර්ථික වර්ධනයක් අත්පත් කොට ගෙන ඇති බව සිය න්‍යායික ආකෘතිය භාවිත කරමින් සොලොව් විසින් පෙන්වා දෙන ලදි. සොලොව් පහදා දෙන අන්දමට යම් රටක විද්‍යාතාක්ෂණ වර්ධනය පිළිබඳ අවබෝධයෙන් තොර ව එරටේ ආර්ථික වර්ධනය හඳුනා ගත නො හැකි ය.

විද්‍යාතාක්ෂණික වර්ධනය හේතුවෙන් සංවර්ධිත රාජ්‍යයන්හි සිදු වන විද්‍යාතාක්ෂණ ව්‍යාප්තිය ඵලදායිතා වර්ධනයෙන් සිදු වන ආර්ථික වර්ධනය සම්බන්ධ තීරණාත්මක සාධකය වන බව ආනුභවික සාධකවලින් පෙනී යයි. විද්‍යා, තාක්ෂණ හා නවෝත්පාදන අභිවර්ධනය කාර්මික විප්ලවයෙන් පසු ව සංවර්ධිත රාජ්‍යයන්හි ආර්ථික වර්ධනය වේගවත් කිරීමට හේතු වී ඇත. විද්‍යාතාක්ෂණ ජයග්‍රහණ අනාවරණය කර

ගත් රටවල් සංවර්ධනය කරා ළඟා වූ වේගයට වඩා වැඩි වේගයකින් සංවර්ධනය කරා ළං වීමට එම විද්‍යාතාක්ෂණ ජයග්‍රහණයන්හි ප්‍රතිඵල භුක්ති විඳින රටවලට හැකි වී තිබේ. සිය රටෙහි අනාවරණය කර ගැනුණු විද්‍යා තාක්ෂණ ජයග්‍රහණ මාර්ගයෙන් කර්මාන්ත සංවර්ධනයට එක්සත් රාජධානියට වසර එකසිය පණහක් ගත වූ අතර එක්සත් ජනපදය එකී විද්‍යා තාක්ෂණ ජයග්‍රහණ අනුගමනයෙන් වසර සියයක් ඇතුළත එම සංවර්ධන මට්ටම අත්පත් කොට ගැනීමෙහි සමත් වී තිබීම නිදසුනකි. ජපානය හා වේගයෙන් සංවර්ධනය වන අනිකුත් නැඟෙනහිර ආසියානු රාජ්‍ය එම ජයග්‍රහණ අනුග මනයෙන් ම වසර හතළිහක දී එම ප්‍රගතිය අත්පත් කර ගන්නේ ඒ වන විට පවත්නා තාක්ෂණය නවීකරණයට ද ලක් කරමිනි. ආර්ථික ප්‍රවර්ධනය විෂයයෙහි තාක්ෂණයට හිමි ශක්‍යතාව මෙයින් පෙන්නුම් කෙරේ.

'ආසියාවේ මකරුන්' යන අභිධානයෙන් හඳුන්වනු ලබන හොංකොං, සිංගප්පූරුව, දකුණු කොරියාව හා තායිවානය මෙන් ම මැලේසියාව හා තායිලන්තය වැනි අනිකුත් නැඟෙනහිර ආසියානු රාජ්‍ය ද ඔවුන්ගේ ආර්ථික වර්ධනය පවත්වා ගත්තේ ප්‍රධාන වසයෙන් ම විද්‍යා, තාක්ෂණ හා නවෝත්පාදන අභිවර්ධන ශක්‍යතා මාර්ගයෙනි. පසු ගිය දශක කිහිපයෙහි අනුගමනය කෙරුණු මැනවින් සැලසුම් කරන ලද විද්‍යා, තාක්ෂණ හා නවෝත්පාදන අභිවර්ධන උපක්‍රම හේතුවෙන් මේ රාජ්‍ය ආර්ථික වර්ධනයේ වැඩි වේගයක් අත්පත් කර ගත් අතර නිමි ඇඳුම් කර්මාන්තය වැනි ශ්‍රම සූක්ෂ්ම ප්‍රාථමික කර්මාන්තවල සිට ඥාන පාදක අධිතාක්ෂණික කර්මාන්ත කරා ක්‍රමික ව ප්‍රවිෂ්ට විය. කොම්පියුටර හා ස්වයංක්‍රීය ව්‍යාපාරික උපකරණ, ක්ෂුද්‍රජීවී හා ජාන තාක්ෂණය, ගගන යාත්‍රා සේවා හා කර්මාන්ත, විඥාපන තාක්ෂණය, අර්ධසන්නායක හා ලේසර් උපාංග ආදිය අධිතාක්ෂණික කර්මාන්ත ගණයෙහි ලා ගැනේ.

මෙවැනි නිෂ්පාදන අංශ කරා විතැන් වීමට නො හැකි වීම ආර්ථික නිශ්චලනයක් සේ සැලකෙයි. ශ්‍රී ලංකාව මේ සම්බන්ධයෙන් දැක්විය හැකි නිදසුනකි. ශීඝ්‍රයෙන් සංවර්ධනය වන නැඟෙනහිරි ආසියානු රාජ්‍ය හා සසඳන කල ශ්‍රී ලංකාවේ සංවර්ධන මට්ටම දොම්නස දනවන්නකි. 1977 තරම් ඈතක දී විවෘත ආර්ථික මාර්ගයට අවතීර්ණ වූ ශ්‍රී ලංකාව තව මත් රඳා පවතින්නේ නිමි ඇඳුම් කර්මාන්තය වැනි අගය වර්ධනය නො වන, අවම තාක්ෂණික භාවිතයක් සහිත කර්මාන්ත හා අපනයන මත යි. විවෘත ආර්ථිකය අනුගමනයෙන් අත්පත් කර ගත් ආර්ථික වර්ධනයේ පළමු පියවර වසයෙන් 1990 පමණ වන තෙක් ශ්‍රී ලංකාව ශ්‍රම සූක්ෂ්ම නිෂ්පාදන ක්‍රම භාවිත කිරීමෙහි උපරිම මට්ටමට ළඟා වීමට සමත් විය. මේ අවධියේ මෙරට ආර්ථිකය ප්‍රධාන වසයෙන් නුපුහුණු, අඩු පිරිවැය ශ්‍රමිකයන් හා ස්වාභාවික සම්පත් උපධාර මත රඳා පැවතිණි.

කෙසේ වුව ද, වැටුප් වර්ධනය සමඟ මේ තරගකාරිත්වය ක්ෂය වන්නට විය. දිගින් දිගට ම සරල නිෂ්පාදන ආර්ථිකය පවත්වා ගෙන එන ලද අතර විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතිය මාර්ගයෙන් ආර්ථික වර්ධනයක් ලබා ගැනීමට කිසිදු ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් නො කෙරිණි. නැඟෙනහිරි ආසියාවේ සාර්ථකත්වයෙන් අපි කිසිදු පාඩමක් ඉගෙන ගත්

බවක් නො පෙනේ. මේ තත්ත්වය කියා පාන්නේ ප්‍රතිපත්තිමය අවහිරතාවන්ට අමතර ව, අපනයන දිශානත ආයතන අධිතාක්ෂණික නිෂ්පාදන ව්‍යාප්තිය හා සමගාමී ව සිය කාර්මික ව්‍යූහයන්හි විවිධාංගීකරණයට අපොහොසත් වීමට හේතු වූ නවෝත්පාදක ශක්‍යතා ඌනතාව මෙන් ම කැප වීමෙන් තොර වීමත් මීට හේතු වූ බව යි. විදේශ ආයෝජකයෝ ද මෙරටෙහි අධිතාක්ෂණික කර්මාන්තායතන පිහිටුවීමට උනන්දුවක් පළ නො කළහ. මේ පසුබිමෙහි, 2012 ශ්‍රී ලාංකික සමස්ත අපනයන නිෂ්පාදනයෙන් අධිතාක්ෂණික අපනයන ප්‍රමාණය සියයට දශම නවයක් පමණි. අධිතාක්ෂණික අපනයන ප්‍රමාණය මැලේසියාවේ සමස්ත අපනයන නිෂ්පාදනයෙන් 43.7ක් ද දකුණු කොරියාවේ 26.2ක් ද චීනයේ 26.3ක් හා ඉන්දියාවේ 6.6ක් ද වෙයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ තාක්ෂණ හා නවෝත්පාදන ප්‍රවර්ධනයට ඇති ප්‍රමුඛ බාධකය වනනේ පර්යේෂණ හා සංවර්ධන කාර්ය සඳහා වන මුදල් සංචිත ප්‍රමාණවත් නො වීම යි. ශ්‍රී ලංකාවේ පර්යේෂණ හා සංවර්ධන සඳහා සමස්ත වැය දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙන් සියයට 0.2කටත් වඩා පහළ අගයක් ගනී. දකුණු කොරියාව දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙන් සියයට 4ක් ද සිංගප්පූරුව සියයට 2කට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් ද මේ සඳහා වෙන් කරයි. මේ රටවල් පර්යේෂණ හා සංවර්ධන කාර්ය සාධනයෙන් ඥාන පාදක වර්ධනයක් කරා ළඟා වීමට හා සැලකිය යුතු ආර්ථික ප්‍රගතියක් අත්පත් කර ගනිමින් ක්‍රමයෙන් ඉහළ ආදායම් හිමි රාජ්‍ය තත්ත්වයට ළං වීමට සමත් ව සිටී. ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත පර්යේෂණ හා සංවර්ධන පිරිවැයෙන් සියයට 55ක් රාජය අංශය විසින් දරන අතර පෞද්ගලික අංශයේ දායකත්වය සියයට 40ක් පමණ වෙයි. විදේශ මූලයන්ගෙන් හා වෙනත් ආයතනවලින් ඊට ලැබෙනුයේ සියයට 5ක පමණ දායකත්වයකි. ශ්‍රී ලංකාවේ පර්යේෂණ හා සංවර්ධන ආයෝජන පිරිවැය දැනට පවත්නා අවම අගයෙන් ඉහළට ගෙන යෑම කෙරෙහි රාජ්‍ය අංශයෙහි මෙන් ම ව්‍යාපාරික ක්ෂේත්‍රයෙහි ද ප්‍රමුඛ අවධානය යොමු විය යුතු ය.

නැඟෙනහිර ආසියාවේ ආශ්චර්යමත් රාජ්‍ය සංස්ථිතික ආර්ථික වර්ධනයක් අත්පත් කර ගත්තේ ඔවුන්ගේ ආර්ථික ඥානපාදක ආර්ථික බවට පත් කිරීමෙනි. ඥානපාදක ආර්ථිකයක් යනු සමාජාර්ථික වර්ධනය මෙන් ම සංවර්ධනය ද සඳහා ඥානෝත්පාදනයෙහි, ඥාන විතරණයෙහි හා භාවිතයෙහි නිරත ආර්ථිකයකි. එබඳු ආර්ථිකයක ලක්ෂණයක් නම් ඉහළ බුද්ධිමය ආයෝජන මාර්ගයෙන් ඉහළ අගයක් සහිත නිෂ්පාදන පවත්වා ගැනීම යි. ඥාන ආර්ථිකයට පර්යේෂණ හා සංවර්ධන කාර්යාවලී, විද්‍යාත්මක කාර්යාවලී, විඥාපන සේවා, විඥාපන සන්දේශන ශිල්පක්‍රම, නෛතික හා ගිණුම්කරණ සේවා, ගෘහ නිර්මාණ, ඉංජිනේරු හා උපදේශකත්ව සේවා ඇතුළත් පුළුල් ක්ෂේත්‍රයක් අන්තර්ගත වෙයි. ලෝක බැංකුව දක්වන පරිදි ඥාන ආර්ථිකයක ප්‍රධාන ස්තම්භ සතරකි. පළමු වැන්න විචක්ෂණ ව්‍යාපාර පරිසරය යි. දෙවැන්න ගතික විඥාපන අධෝව්‍යූහය, යි. ගුණාත්මකභාවයෙන් ඉහළ මට්ටමක පවත්නා මානව සම්පත තෙවැන්න වන අතර කාර්යක්ෂම නවෝත්පාදක පද්ධතියක ක්‍රියාකාරිත්වය සිවු වැන්න වෙයි.

ඥානාභිවර්ධනය විෂයෙහි රාජ්‍යයක් අත්පත් කර ගන්නා මට්ටම ද ලෝක බැංකුව විසින් නිර්දේශිත දර්ශක මාර්ගයෙන් ගණනය කෙරේ. ඥානාභිවර්ධන දර්ශක දෙවර්ග

යකි. පළමු වැන්න අධ්‍යාපනය, නවෝත්පාදනය හා විඥාපන සන්දේශන ශිල්පක්‍රම යන අංශ තුන මාර්ගයෙන් ගණනය කෙරෙන්නකි. දෙවැන්න ඥාන ආර්ථික දර්ශකය යි.

ඥාන පාදක ආර්ථික ශ්‍රේණිගත කිරීම්වල දී ශ්‍රී ලංකාවට සතුටුදායක තත්ත්වයක් හිමි නො වන බව කිය යුතු ය. 2012 දත්ත අනුව රටවල් 142ක් අතරින් ලංකාවට 101 වන ස්ථානය හිමි වී ඇත. 0 (අවම) සිට 10 (උපරිම) තෙක් වන කාර්ය සාධන දර්ශකයෙහි ශ්‍රී ලංකාවට හිමි අගය 3.63 ය. හොංකොං සඳහා 8.52 ද දකුණු කොරියාව සඳහා 7.97 ද යන අගය දැක්වෙයි. ඥාන පාදක ආර්ථිකය සම්බන්ධ දර්ශකයෙහි ශ්‍රී ලංකාවට හිමි වන අගය 3.49ක් වන විට දකුණු කොරියාවට හා හොංකොං රාජ්‍යයට පිළිවෙළින් 8.65 හා 8.17 යන අගය හිමි වී ඇත.

ශ්‍රී ලංකාව ඥානපාදක ආර්ථිකයක් කරා යන ගමනෙහි ප්‍රගමනයක් අත්පත් කර ගත යුතු ය. එය ආර්ථික වර්ධනය වේගවත් කිරීමේ මුඛ්‍ය සාධකය වෙයි. ශ්‍රී ලංකාව ද ඇතුළු සංවර්ධනය වෙමින් පවතින බොහෝ රටවල් දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ මධ්‍යම ආදායම් මට්ටමෙහි රැඳී පවතී (ඒක පුද්ගල ආදායම අමෙරිකානු ඩොලර් 1016-4086 අතර). ඊට හේතු වී ඇත්තේ සරල කර්මාන්තවල සිට අධිතාක්ෂණික කර්මාන්ත කරා විතැන් වීමට ඒ රටවල් අසමත් වීම යි. දීර්ඝ කාලයක් මධ්‍යම ආදායම් මට්ටමේ 'පල් වන' රටවල් 'මධ්‍ය ආදායම්' උගුලට හසු වූ රටවල් සේ හැඳින්වෙයි. අභිනවයෙන් කාර්මීකරණයට ලක් වූ නැගෙනහිර ආසියානු රටවල් අතරින් කිහිපයක් පමණක් මේ 'උගුලෙන්' මිදී යාමට සමත් වී ඇත.

මධ්‍යම ආදායම් මට්ටමෙන් මිදී යාමට ගත යුතු මුල් පියවර නවෝත්පාදක හා ඥානපාදක ආර්ථිකයක් කරා රට මෙහෙයවිය හැකි පරිපූර්ණ විද්‍යා, තාක්ෂණ හා නවෝත්පාදන අභිවර්ධන උපක්‍රම ඇතුළත් විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කිරීම යි. නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය ශ්‍රම සූක්ෂ්ම සරල කර්මාන්ත මට්ටමෙහි සිට වර්ධනය වන අගය සහිත තාක්ෂණ සූක්ෂ්ම මට්ටමක් කරා ගෙන යාමෙහි ලා මුඛ්‍ය සාධකය වන පර්යේෂණ හා සංවර්ධන විෂයෙහි ආයෝජනය මේ සම්බන්ධයෙන් අත්‍යවශ්‍ය වෙයි.

විද්‍යාතාක්ෂණ ප්‍රගතිය ආර්ථික වර්ධනයෙහි මුඛ්‍ය චාලක බලවේගය වසයෙන් මගේ දේශනයෙහි දී හඳුන්වා දෙන ලද නමුත් මේ කාර්යාවලියෙහි ලා පැන නඟින සමාජ පාරිසරික ප්‍රතිවිපාක නො සලකා හළ නො හේ. ආර්ථික වර්ධනයේ ප්‍රතිඵල සමාජයේ සැම පුරවැසියකුට ම ඒකාකාර ව හිමි නො වේ. එසේ හෙයින් සමාජ සාධාරණත්වය පවත්වා ගෙන යාම සඳහා මෙන් ම ඇති-නැති පරතරය අවම කිරීම සඳහා ද පූර්වෝපාය සැලසිය යුතු ය. ආර්ථික වර්ධන කාර්යාවලිය හා සමගාමී ව පරිසර සංරක්ෂණය සඳහා ද විශේෂ අවධානය යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වෙයි. චිරස්ථායී සංවර්ධනය යනු ආර්ථික වර්ධනයේත් සමාජ සාධාරණත්වයේ හා පරිසර සංරක්ෂණයේත් ඒකමිතිය වන බැවින් වර්තමාන අවශ්‍යතා සාධනය කර ගත යුත්තේ අනාගත පරම්පරාවන්ට ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා සාධනයට බාධා සිදු නො වන ආකාරයෙන් බව අවධාරණය කළ මනා ය.

මේ කරුණු කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින් ඔබ, තරුණ උගතුන් වසයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගත යුතු කරුණක් වෙයි. එනම්, සමාජාභිවෘද්ධිය -යහපත් හෙටක් තැනීම - සඳහා නිර්මාණාත්මක චින්තකයන් හා නවෝත්පාදකයන් වීමේ අත්‍යන්ත අභියෝගය ඔබ අබිමුවෙහි පවත්නා බව යි. අපට, අත්‍යන්තයෙන් බැඳුණු හා ලෝකව්‍යාප්ත තරගකාරී පසුබිමක විසංගමනය වී ජීවත් විය නො හැකි ය.

ඔබේ අනාගත ප්‍රයත්නයන්ට - අභියෝගයන්ට මුහුණ දීමට හා ලෝකය යහපත් තැනක් කිරීමෙහි ලා දායක වීමට - ඔබට ශක්තිය ප්‍රාර්ථනා කරමි. ඔබ අනාගතය නිර්මාණය කරන්නෝ වෙත්වා. ඒ සඳහා ඔබ ශක්තිමත් බව මම තරයේ විශ්වාස කරමි.

මම ඔබට සුබ පතමි.

මහාචාර්ය එස්.එස්. කොළඹගේ

வனக்கத்திற்குரிய வேந்தர் அவர்கள்,
வனக்கத்திற்குரிய துரவிமார்கள், மத குருமார்கள்,
உபவேந்தர் அவர்கள்,
பதிவாளர்,
பீடாதிபதிகள்,
பல்கலைக்கழக ஆளுகை சபை உறுப்பினர்கள், மூதவை உறுப்பினர்கள்,
பல்கலைக்கழக கல்விசார், நிர்வாக மற்றும் கல்விசாரா பதவியாளர்கள்,
புதிய பட்டதாரிகள், கௌரவத்திற்குரிய விருந்தினர், அன்புக்குரிய பெற்றோர்களே,

தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் -
பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கிய இயக்கும் சக்தி என்ற வகையில்...

ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவாற்ற என்னை அழைக்கப்பட்டமை மிக மகிழ்ச்சிக்கரமான மற்றும் கௌரவத்திற்கரிய சந்தர்ப்பமாகவே கருதுகிறேன்.

முதலாவதாக, இன்று பட்டங்கள் பெறும் தாங்கள் அனைவருக்கும் எனது மகிழ்ச்சிக்கரமான வாழ்த்துக்களை வழங்குகிறேன். இன்று தங்களது வாழ்வில் பெருமிதம் பூரணமடையும் தினம். அவ்வாறே வாழ்க்கைப் பயணத்தின் ஒரு மையிற் கல்லாகவும் அமைகிறது. தாங்கள் இந்த கௌரவமிக்க பல்கலைக்கழகத்திற்கு உள்வாங்கப்பட்டு அறிவு வளர்ச்சிக்கான தங்களது இணக்கப்பாடை வெளிப்படுத்தும் அனேகமான எதிர்வுகளுக்கு முகங்கொண்டு, புலமைசார் அறிவால் பரிபூரணமடைந்துள்ளீர்கள்.

போலியான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தைக் கொண்ட காலகட்டத்தில் நாம் இன்று வாழ்கிறோம். நாம் இன்று பலதரப்பட்ட இயந்திரோபகரணங்கள் பாவனையால் அடைந்திருக்கும் வசதிகள் எமது பாட்டன் முப்பாட்டன்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கும் இயலாதவையே. இவர்களுக்கு மின்சக்தி அல்லது குளிரூட்டி, புகைப்படம் மற்றும் ஒளிபெருக்கி இயந்திரங்கள், மோட்டார் வண்டிகள், கணனி, நடமாடும் தொலைபேசி, வானூர்திகள் எவையும் இருக்கவில்லை. போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாதப்படியால் இவர்கள் தமது பிறப்பிடத்திலிருந்து வெளியே போகவில்லை. உண்மையிலயே, தமது தேவைகளை பிறப்பிடத்திலயே பூரணப்படுத்திக் கொண்டதால் இவர்களுக்கு தமது கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறும் தேவை எதுவும் ஏற்படவில்லை.

இன்று எமது வாழ்க்கையை ஆற்றொழுக்கானதாக அமைக்கின்ற அதிநவீன இயந்திரோபகரணங்கள் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் விளைவாகும். விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், வெப்பயியலாற்றல் போன்ற அடிப்படையான விஞ்ஞானபூர்வ வெளிப்படுத்தல்கள் முதல் விண்கல இறக்கைகளைத் திட்டமிடல் போன்ற நடைமுறை துறைகளிலும் பரவலாகியதாகும்.

விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் ஒட்டுமொத்த உலக அமைப்பின் மாதிரியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய உலகமயமாக்கல் தொடர்பான செயற்பாடுடன் தொடர்புகொண்டதாகும். சென்ற ஐந்து தசாப்த காலப் பகுதியினுள் உற்பத்தி, பயன்படுத்தல், வருமானம் போன்றே வாழ்க்கை தரமும் விளக்கத்துடன் வளர்ச்சியடைந்தது. சுதந்திர சர்வதேச வர்த்தகம், தேச ஈடு இணையற்ற நிதி மற்றும் தொழில் அசைவு காரணமாக ஒவ்வொரு அரசுகளும் உச்ச வேற்றுமையுடன் இருக்கின்றன. தகவல் தொழில்நுட்ப நுட்ப முறைகளின் பாரிய அபிவிருத்தி இச் செயற்பாடுகளை துரிதமாக்கியுள்ளது. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் மற்றும் உலகளாவிய ரீதியிலான வேற்றுமை காரணமாக அரசுகளிடையிலான போட்டியும் தீவிரமடைந்துள்ளது.

பொருளாதார அபிவிருத்தியின் முக்கிய குறிக்கோளான மானிட அபிவிருத்தி தொடர்பாக வியப்பேற்படுத்தத்தக்க உலகளாவிய ரீதியிலான அபிவிருத்தியின் முன் சென்ற பல தசாப்த காலங்கள் துவக்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. வருமானத்தின் வளர்ச்சி மானிட அபிவிருத்தியின் அடிப்படையான தேவையென ஏறகப்படுகிறது. உயர் மட்ட வருமானத்தை பெறும் அரசுகள் மனித அபிவிருத்தியின் அத்தியாவசியப் பிரிவுகளாகக் கருதுகின்ற உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து, குடிநீர், சுகாதாரம் பாதுகாப்பு மற்றும் கல்வியளித்தல் என்பவற்றை அதி உயர்தரமான விதத்தில் நிறைவேற்றுகின்றன. ஆகையால் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் முன்னேற்றம் போன்றே மனித அபிவிருத்தி மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தை மேல் முன்னேற்றப்படுத்துதல் தொடர்பாகவும் நிகழ்காலத்து விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியை உச்ச முறையில் உபயோகிப்பது எவ்வாறென்பதைப் பற்றி கவனத்தில்கொள்வதும் முக்கியமாகும்.

ஆயிரத்தி தொளாயரத்தி நாற்பதாம் ஆண்டு காலத்தில் பிரபல்யமடைந்திருந்த ஹரட் - டொமார் வகையிலான வளர்ச்சி மாதிரிகளில மூலதனம் மற்றும் தொழில் முதலீடு பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடிப்படையான மூலப்பிரமாணங்களாக கருதப்பட்டது. ஆயினும், விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மூலதனம் மற்றும் தொழில் முதலீடுகளின் எவ்விதமான வளர்ச்சியும் இல்லாததாக பொருளாதார வளர்ச்சியை கைப்பற்றிக் கொடுப்பதில் சாத்தியம் பெற்றுள்ளது. விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கிய இயக்கும் சக்தி எனும் கருத்து, 1956 இல் றொபட் சொலொவ் என்பவரால் முதலாவதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவரது முன்னோடியான இப் புதிய புகழ்பெற்ற மாதிரி 1987 இல் இவருக்கு நோபல் பரிசு பெற்றுக் கொடுத்தது. நபரொருவருக்கான மூலதனத்தின் முன்னேற்றம் உற்பத்தி வளர்ச்சியின் முக்கிய மூலப்பிரமாணம் என்பதை இவர் தெளிவுபடுத்திவுள்ளார். பொருளாதார வளர்ச்சியினை நிர்ணயக்கப்பட வேண்டியது, மூலதன ஒன்று சேருவதைக் கொண்டல்ல விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக வளர்ச்சி அடைகின்ற தொழில் உற்பத்தித்திறன் மீதென்பது இவரால் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய அமரிக்கா மூலதன வளர்ச்சியில் 1.:.8 இன் பொருளாதார வளர்ச்சியினை

அடைந்திடும் போது விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி வழியால் 7.8 இன் பொருளாதார வளர்ச்சியினை அடைந்திருப்பது, தமது கோட்பாட்டுப் படிவம் மூலம் சொலொட்வினால் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. சொலொட்வினால் தெளிவுபடுத்தப்படும் விதத்தில் ஒரு நாட்டின் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி தொடர்பான அறிவின்றி அந் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை இனங்காண முடியாது.

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் நடைபெறுகின்ற விஞ்ஞான தொழில்நுட்பப் பரவல் உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சியால் ஏற்படும் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்பான தீர்க்கமான காரணமாகின்றதென்பது அனுபவத்திற்குரிய காரணங்களால் தெளிவாகின்றது. விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளுடன்கூடிய தொழில் புரட்சியின் பின்னர் அபிவிருத்திஅடைந்த நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி துரிதமாகிட காரணமாகியுள்ளது. விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத்தை தெளிவுபடுத்திக்கொண்ட நாடுகள் அபிவிருத்தி அடைவதில் தோற்றிய வேகத்தைவிட அதிகமான வேகத்தில் அபிவிருத்தியை அடைந்திட இவ் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வெற்றிகளின் விளைவுகளை உரிமையாகக் கொண்டுள்ள நாடுகளுக்கு இயலுமாகியுள்ளது. தமது நாடுகளில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ள விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வெற்றிகளின் வழியாக கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு ஐக்கிய மாநிலத்திற்கு நூற்றி ஐம்பது வருடங்கள் சென்றிருப்பதோடு ஐக்கிய மாநிலம் மேற்படி விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வெற்றிகளைப் பின்பற்றி நூறு வருடங்களினுள் இவ் அபிவிருத்தி மட்டத்தை அடைந்திட இயலுமாகி இருப்பது ஒரு முன்னுதாரணமாகும். ஜப்பான் நாடுடன் வேகமாக அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் ஏனைய கிழக்கு ஆசிய அரசுகள் இவ் வெற்றிகள் பின்பற்றல் மூலமே நாற்பது வருடங்களில் இம் முன்னேற்றத்தை அக்காலத்தின்போது நிலவிய தொழில்நுட்பத்தை நவீனமயப்படுத்தி பெற்றுக் கொண்டன. பொருளாதார அபிவிருத்தியின்போது தொழில்நுட்பத்திற்குரிய ஆற்றல் இத்தால் தெளிவாகிறது.

'ஆசியாவின் மகரந்தங்கள்' எனும் புகழ் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்ற ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர், தென் கொரியா மற்றும் தாய்வான் போன்றே அலேஸ ியா மற்றும் தாய்லாந்து போன்ற ஏனைய கிழக்காசிய அரசுகளும் இவர்களது பொருளாதார அபிவிருத்தியை பராமரித்துக்கொண்டிருப்பது, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் புத்தாக்க மேம்பாடுத் திறன் வழியினாலாகும். சென்ற பல தசாப்தங்களின் போது பின்பற்றப்பட்டுள்ள நன்றாகத் திட்டமிடப்பட்ட விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் புத்தாக்க மேம்பாடு உபாய வழிகள் காரணமாக இவ் அரசுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அதிக வேகத்தை கைப்பற்றிக்கொண்டதோடு ஆடைகள் உற்பத்தித் தொழில் போன்ற உழைப்பு செறிவு ஆரம்பகட்ட தொழிற்சாலைகளிலிருந்து அறிவு அடிப்படையான உயர் தொழில்நுட்ப தொழிற்சாலைகள்வரை படிப்படியாக பிரவேசமாகியது. கணினி மற்றும் தன்னியக்கமுடைய வர்த்தக உபகரணங்கள், நுண்ணுயிர் மற்றும் மரபியல் தொழில்நுட்பம், விமான சேவை மற்றும் கைதொழில், தகவல் தொழில்நுட்பம், மின்கடத்தாப் பொருள் மற்றும் லேசர் கருவிகள் போன்றவை உயர் தொழில்நுட்ப கைதொழில் வகையில் கருதப்படும்.

இத்தகைய உற்பத்தித் துறைகளிடம் மாற்றமடைந்திட இயலாமை பொருளாதார அசைவின்மை எனக் கருதப்படும். இலங்கை இது தொடர்பாக முன்வைக்கக்கூடிய ஒரு உதாரனம். துரிதமாக அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் கிழக்கு ஆசிய அரசுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இலங்கையின் அபிவிருத்தி மட்டம் துக்கக்கரமானது. 1977 ஆம் ஆண்டில் திறந்த பொருளாதார வழிக்கு பிரவேசமான இலங்கை மேலும் இருப்பது உடை உற்பத்தி கைதொழில் போன்ற பெறுமதி வளர்ச்சிஅடையாத, ஆகக் குறைந்த தொழில்நுட்ப பயன்பாடுடனான கைதொழில்கள் மற்றும் ஏற்றுமதியின்மீதே. திறந்த பொருளாதாரத்தை பின்பற்றல் மூலம் அடைந்துள்ள பொருளாதார வளர்ச்சியின் முதலாவது கட்டமாக சுமார் 1990 வரை இலங்கை உழைப்பு சரிவு உற்பத்தி முறைகள் பயன்படுத்துவதில் ஆக உச்ச கட்டத்தை அடைந்திட முயன்றது. இக் காலத்தின்போது இந்நாட்டின் பொருளாதாரம் முக்கியமாகவே திறனில்லா, குறைந்த செலவீன ஊழியர்கள் மற்றும் இயற்கை வளங்களின் மீதே தங்கியிருந்தது.

எவ்வாறாயினும், சம்பள வளர்ச்சியுடன் இப் போட்டிகரமான நிலை குறைவடைந்திட ஆரம்பித்தது. தொடர்ந்து எளிய உற்பத்தி பொருளாதாரத்தை பராமரித்தக் கொள்ளப்பட்டதோடு விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் வழியாக பொருளாதார வளர்ச்சியை பெற்றுக்கொள்ளல் பொருட்டு எவ்விதமான தகுந்த திட்டங்களும் முன்வரவில்லை. கிழக்காசியாவின் வெற்றியால் நாம் எவ்விதமான படிப்பினைகளும் பெற்றதாகக் காண முடியவில்லை. இந் நிலைமையின் மூலம், கொள்கைகள்சார்ந்த தடைகளுக்கு மேலதிகமாக ஏற்றுமதி தொடர்பான நிறுவனங்களின் உயர் தொழில்நுட்ப உற்பத்தியின் பரவலுடன் ஒப்பாக தமது கைதொழில் அமைப்புகளின் பல்வகைப்படுத்தல் இயலாமற்போவதற்கு காரணமாகிய புத்தாக்கத் திறனின்மை போன்றே அர்ப்பணிப்பின்மையும் இதற்கு காரணமாகியது. வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களும் இந் நாட்டில் உயர் தொழில்நுட்பத்துடனான தொழிற்சாலைகள் ஸ்தாபிப்பதற்கு போதுமான ஆர்வத்தைக் காட்டவில்லை. இவ்வாறான நிலையில், 2012 இல் இலங்கையின் மொத்த ஏற்றுமதி உற்பத்தியில் இருந்து உயர்தர தொழில்நுட்ப ஏற்றுமதி அளவு நூற்றுக்கு ஒன்பது தசம் மாத்திரமே. உயர் தொழில்நுட்ப ஏற்றுமதி அளவு அலேசியாவின் மொத்த ஏற்றுமதி அளவு அலேசியாவில் மொத்த ஏற்றுமதி உற்பத்தியில் இருந்து 43.7% ம், தென் கொரியாவில் 26.2% ம், சீனாவில் 26.3 மற்றும் இந்தியாவில் 6.6 ஆகும்.

இலங்கையின் தொழில்நுட்ப மற்றும் புத்தாக்க மேம்பாடுக்கான முன்நிலை தடையானது ஆராய்வு மற்றும் அபிவிரத்தி செயற்பாடுக்கான நிதி மீதங்களின் குறைவே. இலங்கையில் ஆராய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பாக மொத்த செலவீனம், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இருந்து 0.2 சதவிதத்திற்கும் குறைந்த பெறுமதியை கொண்டுள்ளது. தென் கொரியா மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இருந்து 4 சதவிதமும், சிங்கப்பூர் 2 சதவிதத்திற்கு அகிதமாகவும் இது தொடர்பில் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இந் நாடுகள் ஆராய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி வினைதிறனுடன் அறிவு மூல வளர்ச்சியினை அடைதல் பொருட்டு கருதத்தக்க பொருளாதார

முன்னேற்றத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டு படிப்படியாக உயர்மட்ட வருமானம் பெறும் அரச நிலைமைக்கு அண்மித்துள்ளன. இலங்கையின் ஒட்டுமொத்த ஆராய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி செலவீனத்தில் இருந்து 55 விதம் அரச துறையால் செய்வதோடு தனியார் துறையின் பங்கேற்பு 40 சதவிதமாகும். வெளிநாட்டு மூலங்கள் மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்களால் இதன் பொருட்டு கிடைப்பது 5 சதவிதம் பங்களிப்ப மாத்திரமே. இலங்கையின் ஆராய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி முதலீடு செலவீனம் தற்போது காணப்படும் ஆகக் குறைந்த நிலைமையில் இருந்து மேலே கொண்டு போவதைப் பொருட்டு அரச துறையின் போன்றே வர்த்தக துறையின் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

கிழக்காசியாவின் ஆச்சரியமான அரச அமைப்பு பொருளாதார வளர்ச்சியினை அடைந்திருப்பது இவர்களது பொருளாதாரத்தை அறிவுமூல பொருளாதாரமாக *அமைத்துக் கொள்வதன் மூலமேயாகும். அறிவு மூல பொருளாதாரமானது, சமூக* பொருளாதார வளர்ச்சி போன்றே அபிவிருத்திக்காகவும் அறிவூட்டலின் அறிவு மற்றும் பாவனையில் ஈடுபாடைக் கொண்ட பொருளாதாரமாகும். இவ்வாறான பொருளாதாரத்தின் அடையாளமானது உயர்தர அறிவுசார் மூதலீடு வழியாக உயர்தரமான பெறுமதியுடன்கூடிய உற்பத்திகளை பராமரித்தலாகும். அறிவுசார் பொருளாதாரத்திற்கு ஆராய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி பதநிலை, விஞ்ஞானப்பூர்வமான பதநிலை, தகவல் சேவைகள், தகவல் தொழில்நுட்ப நுட்பமுறைகள், நீதி மற்றும் கணக்கியல் சேவைகள், கட்டடக்கலை, பொறியியற் மற்றும் ஆலோசனை சேவைகள் உட்பட்டதாக பரந்தளவிலான துறை இதில் உட்படுகின்றது. உலக வங்கி கூறுகின்ற விதத்தில் அறிவுசார் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய நான்கு தூண்கள் இருக்கின்றன. முதலாவது, விமர்சனப்பூர்வ வணிக சூழலாகும். இரண்டாவதாக ஆற்றல்வாய்ந்த தகவல் வெளியீடாகும். குணநிறைவுடன்கூடிய உயர் மட்டத்திலான மனித வளம் மூன்றாவதாக இருப்பதோடு வினைத்திறனுடன் கூடிய புத்தாக அமைப்பின் இயக்கம் நான்காவதாகும்.

அறிவு முன்னேற்ற விடயத்தில் ஒரு அரசு கைப்பற்றிக்கொள்ளும் மட்டமும் உலக வங்கியால் விதந்துரைக்கப்பட்ட சுட்டுகள் வழியாக கணிப்பிடப்படும் அறிவுற்பத்தி சுட்டுகள் இரு வகையாகும். முதலாவது, கல்வி, புத்தாக்கம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப நுட்பமுறைகள் எனும் மூவித வழிகளால் கணிப்பிடப்படுவதாகும். இரண்டாவது, அறிவுசார் பொருளாதார சுட்டாகும்.

அறிவுசார் பொருளாதார தரப்படுத்தல்களின் போது இலங்கைக்கு மகிழ்ச்சிக்கரமான இடத்தை பெற்றில்லை என்பதை குறிப்பிட வேண்டும். 2012 இன் தரவுகளின் பிரகாரம் 142 நாடுகளிடையில் இலங்கைக்கு 101 ஆம் இடம் கிடைத்துள்ளது. 0 (ஆகக் குறைந்த) இல் இருந்து 10 (ஆகக் கூடிய) வரையான வினைத்திறன் சுட்டில் இலங்கைக்கான மதிப்பீடு 3.63 ஆகும். ஹொங்கொங் தொடர்பாக 8.52 ம், தென் கொரியா தொடர்பாக 7.97 எனும் கணிப்பீடுகள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அறிவு மூல பொருளாதாரம் தொடர்பான சுட்டில் இலங்கைக்குரிய மதிப்பீடு 3.49 ஆக இருக்கும் போது தென் கொரியாவுக்கு மற்றும் ஹொங்கொங் அரசுகளுக்கு வரிசையாக 8.65 மற்றும் 8.17 எனும் மதிப்பீடுகள் கிடைத்துள்ளன.

இலங்கை அறிவு மூல பொருளாதாரத்தை நோக்கி போகக் கூடிய பொக்கின் போது வளர்ச்சியை பெற்றிட வேண்டும். இது பொருளாதார வளர்ச்சியைத் துரிதமாக்கும் முக்கிய காரணமாகும். இலங்கை உட்பட அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் அனேகமான நாடுகள் நீண்ட காலமாக நடுநிலை வருமான நிலையிலேயே இருக்கின்றன. தனி நபருக்குரிய வருமானம் அ.டொ. 1016 - 4086 இற்கு இடையிலான). இதற்கான காரணமாக அமைந்திருப்பது எளிதான கைத்தொழில்களில் இருந்து அதிஉயர் தொழில்நுட்ப கைதொழில்கள் வரை மாற்றமடைதல் பொருட்டு அந் நாடுகளுக்கு இயலாமற் போயிருப்பதாகும். நீண்ட காலமாக நடு நிலை வருமானத்தில் "தேங்கி நிற்கின்ற" நாடுகள் "நடுநிலை வருமானம்" பொறியில் சிக்கிய நாடுகளாக அழைக்கப்படும். அண்மையில் தொழில்மயமாக்கப்பட்டுள்ள கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிடையில் ஒருசில மாத்திரமே இப் பொறியில் இருந்து விடிவு பெற்றுள்ளன.

நடுநிலை வருமான மட்டத்தில் இருந்து மீளுவதற்கு எடுக்க வேண்டிய முதலாவது நடவடிக்கையானது புத்தாக்கம் மற்றும் அறிவுமூல பொருளாதாரத்திற்கு நாட்டை கொண்டு செல்லக்கூடிய பரிபூரணமான விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் புத்தாக்க மேம்பாடு நுட்பமுறைகள் உட்பட்டதாக முறையான திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதாகும். உற்பத்திசார் செயற்பாடுகளை தொழில் சரிவுடனான எளிய கைதொழில் மட்டத்தில் இருந்து வளர்ச்சி அடைகின்ற பெறுமதியுடனான தொழில்நுட்ப சரிவுடனான மட்டத்தை நோக்கிப் போவதில் முக்கிய காரணமாகின்ற ஆராய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி துறைசார் முதலீடு இது தொடர்பில் மிக முக்கியமானதாகும்.

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கிய இயக்க சக்தியாக எனது உரையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் இச் செயற்பாட்டின்போது ஏற்படக்கூடிய சமூக சூழல் தொடர்பான விளைவுகளை கவனத்திற்குக் கொள்ளாமல் இருந்திட இயலாது. பொருளாதார வளர்ச்சியின் விளைவுகளைச் சமுதாயத்தின் சகலருக்கும் ஒரே விதமாக கிடைப்பதில்லை. ஆகையால், சமூக நியாயத்தை மேற்கொண்டு போவதற்கு போன்றே உள்ள - இல்லாத வேறுபாடைக் குறைப்பதற்கும் முன் உபாயங்களை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். பொருளாதார வளர்ச்சிப் பதநிலையுடன் இணைவாகச் சுற்றாடல் பாதுகாப்புக்காகவும் விசேட கவனம் செலுத்தல் அத்தியாவசியமானதாகும். நிலையான அபிவிருத்தி என்பது பொருளாதார அபிவிருத்தியினதும், சமூக நியாயத்தினதும் மற்றும் சுற்றாடல் பாதுகாப்பின் ஒருமைப்பாடாக இருப்பதால் நிகழ்காலத்து தேவைப்பாடுகள் அடைந்திட வேண்டியது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அவர்களின் தேவைப்பாடுகள் அடைவதில் தடைகள் ஏற்படா விதமாக என்பதை கவனத்திற்குக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ் விடயங்கள் தொடர்பாக கவனம் செலுத்தப்பட்டு தாங்கள், இளைய புத்திஜீவிகளாக புரிந்திட வேண்டிய விடயமானது, சமூக முன்னேற்றம், சிறந்த எதிர்காலத்தை உருவாக்கல் தொடர்பாக ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் புதிது புனைபவர்களான தங்கள் முன்னில் பெரும் சவால் இருப்பதாகும். எமக்கு, திடமாக கட்டுப்பட்ட மற்றும் உலகளாவிய ரீதியில் போட்டிக்கரமான பின்னணியில் இருந்து வெளிப்பட்டு வாழமுடியாது.

தங்களது எதிர்கால முயற்சிகளுக்கு - சவால்களுக்கு முகங் கொள்வதற்கு - மற்றும் உலகத்தை நல்ல இடமாக்குவதில் பங்களித்திடற்கு தங்களுக்காக சக்தியை பிரார்திக்கின்றேன். தாங்கள் எதிர்கால ஆக்கவாளர்களாகத் திகழ்ந்திட வேண்டும் எனவும் அதற்காக தாங்கள் அனைவரும் சக்திவாய்ந்தவர்களாவீர்கள் எனவும் நான் திடமாகவே நம்புகிறேன்.

அனைவருக்கும் நல வாழ்த்தக்கள்.

பேராசிரியர் எஸ்.எஸ். கொழம்பகே

Venerable Chancellor,
Venerable Mahasanga and the Clergy of Other Religions,
Vice Chancellor, Deans of Faculties,
Members of the University Council and Senate,
Members of the Academic, Administrative and Non-academic Staff,
Invitees, Parents, Well-wishers and Graduates.

Technological Progress as the Key Driver of Economic Growth

I deem it a great pleasure and honour to address this Convocation.

At the outset, let me congratulate all of you graduating today. Today marks an important day in your lives and also an important milestone in your careers ahead. Pursuing your academic work successfully after entering this prestigious university and going through immense competition reflects your commitment to the advancement of knowledge.

We are living in an age of unprecedented technological progress. Our ancestors would not have imagined the comforts that we are enjoying today with all kinds of equipment. They did not have electricity, refrigerators, televisions, radios, motor vehicles, computers, mobile phones or international flight facilities. They hardly went out of their villages as there were no transport facilities. In fact, there was no necessity for such travelling as they produced their necessities in the villages and they did not have to look for jobs outside.

Sophisticated machinery and equipment that we witness today are the outcome of technological progress. Technological progress reflects the growth of knowledge from advances in basic sciences such as the discovery of thermodynamics to highly practical ideas like designing an airplane wing.

Technological developments coupled with globalization have reshaped the entire world. Production, consumption, income and living conditions have grown exponentially during the last five decades. Countries are well integrated with free international trade, transnational finance and labour mobility. Vast development in information and communication technology (ICT) has speeded up this process. Competition among countries too has intensified with technological progress and global integration.

In the midst of dramatic global developments, there has been greater emphasis in recent decades on human development, which is the ultimate goal of economic development. Income growth is recognized as an essential component of human

development. High income countries have better performed in providing access to food and nutrition, drinking water, health care and education which are essential ingredients of human development. Hence, it is important to see how best we can use the current technological progress to foster economic growth so as to improve human development and the quality of life.

Capital and labour inputs were considered as the key determinants of economic growth in the Harrod-Domar type growth models that became popular since the late 1930s. Technological progress, however, enabled economic growth even without any increase in capital or labour inputs. Technological progress as the key long-term growth driver was first introduced by Robert Solow in 1956 in his pathbreaking neoclassical model, the one that won him the Nobel Prize in 1987. He showed that the rise in capital per person is the major determinant of output growth. Going beyond mere capital accumulation, he asserted that labour productivity arising from technological advancement as a residual determinant of growth. Applying his theoretical model, Solow found that technological advancement accounted for seven-eighths of the growth of the US economy and increases in the capital stock accounted only for one-eighth of the growth. As explained by Solow, we cannot understand economic growth of a country without understanding its technological progress.

Empirical evidence shows that technology diffusion, which means technological spillover from advanced countries, play a crucial role in economic growth through productivity improvements. Advancement of science, technology and innovation (STI) enabled the advanced countries to accelerate economic growth following the Industrial Revolution. Latecomers developed their economies within shorter periods as they merely adopted the technologies from the inventing countries. For example, Great Britain took more than 150 years to develop industries mostly based on its own inventions whereas the US, as a follower, achieved success within 100 years. Japan and other fast growing East Asian countries were able to achieve industrial growth within a period of less than 40 years adopting already available technology with innovations. This shows the power of technology in driving economies to advanced stages.

The so-called four 'Asian Dragons', namely Hong Kong, Singapore, South Korea and Taiwan as well as other East Asian countries such as Malaysia and Thailand were able to sustain high economic growth mainly due to their STI capabilities. The well-planned STI strategies adopted over the last several decades enabled those countries to accelerate economic growth, and to graduate from labour-intensive primary industries like garment manufacturing to knowledge-based high-tech products. High-tech products include computer and automated business equipment, micro-organism and genetic engineering, aviation, communication technology, semiconductors and lasers.

Failure to make such product shifts results in economic stagnation. Sri Lanka is a case in point. In comparison with the fast growing East Asian countries, Sri Lanka's growth performance is somewhat disappointing. Having adopted economic liberalization policies as far back as 1977, the production and export structure of the country is still confined to low-value added, low-technology products, mainly garments. Sri Lanka had a competitive edge in this type of labour-intensive industries until about the 1990s which enabled the country's first wave of economic growth following liberalization. Thus, the economy was in a 'factor-driven phase' during that time with growth contributions largely originating from low-skilled and low-cost labour and natural resource endowments.

However, competitiveness eroded over time due to wage increases. Nevertheless, dependence on basic products continued and there was no systematic plan to promote economic growth through technological progress. We do not seem to have learned from the success stories of East Asia. Apart from the policy drawbacks, this reflects the lack of innovative capabilities as well as poor commitment on the part of export-oriented companies to diversify their industrial structure with high-tech products. Foreign investors too did not show much interest in setting up high-tech industries.

In the circumstances, high-tech exports account for only 0.9 percent of total manufactured exports in Sri Lanka in 2012, compared with the corresponding ratios of 43.7 percent in Malaysia, 26.2 percent in South Korea, 26.3 percent in China and 6.6 percent in India.

A major constraint to promoting technology and innovation in Sri Lanka is the dearth of funding available for research and development (R&D). The total expenditure for R&D remains low at less than 0.2 percent of GDP in Sri Lanka in comparison with nearly 4 percent of GDP in South Korea, and over 2 percent in Singapore. These countries made substantial economic progress through R&D to achieve knowledge-driven growth, and graduated to the high-income country status. In Sri Lanka, the government contributes around 55 percent of the total R&D expenditure, the private sector around 40 percent and other agencies including foreign sources around 5 percent. High priority needs to be given by both the government and the business sector to raise R&D investment in Sri Lanka from its present low levels.

It is evident from the successful countries in East Asia that structural economic shifts could be achieved only by transforming the economy into a Knowledge Economy. A knowledge economy is one that creates, disseminates and uses knowledge to enhance its growth and development. Such an economy is characterized by high value added

products containing high knowledge inputs. Knowledge intensive activities could expand across diverse fields including R&D, scientific work, information services, ICT, legal and accounting services, architecture, engineering and consultancy. According to the World Bank, a knowledge economy requires four pillars, namely (a) prudent business environment, (b) dynamic information infrastructure, (c) high quality human resources, and (d) efficient innovation system

A country's position with regard to knowledge advancement is measured by the Knowledge Indices compiled by the World Bank. There are two types of knowledge indices: (a) Knowledge Index (KI) which is a composite of three sub-indices covering education, innovation and ICT, and (b) Knowledge Economy Index (KEI) which combines KI and the sub-index for economic and institution regime encompassing tariff and non-tariff barriers, regulatory quality and rule of law.

Sri Lanka's position in the country ranking of knowledge economy is not very satisfactory. She is placed at the 101st position out of 142 countries in the ranking for the year 2012. In the performance score schedule ranging from 0 (=lowest) to 10 (=highest), the Knowledge Index for Sri Lanka is only 3.63 as against 8.52 for Hong Kong and 7.97 for South Korea. Meanwhile, the Knowledge Economy Index for Sri Lanka is only 3.49 whereas the scores for South Korea and Hong Kong are 8.65 and 8.17, respectively.

Thus, we need to make much headway towards achieving the knowledge economy status. It is the key to accelerate economic growth. Many developing countries, including Sri Lanka, have been remaining in the lower-middle income range category (per capita income ranging from $ 1,016 to $ 4,086) for prolonged periods due to their inability to move away from basic industries to high-tech industries. Countries which are stagnating in the middle income level of per capita income for longer periods are said to be caught in the "middle-income" trap. Only a very few developing countries including the newly industrialized economies in the East Asian region have been able to escape the trap.

The key to escape the middle income trap is to formulate comprehensive STI strategies to move the country towards an innovative and knowledge-based economy. In this regard, investment in R&D is critically important to transform the production process from labour-intensive basic industries to high value added and technology-intensive industries.

While I have emphasized technological progress as the key driver of economic growth throughout my speech, social and environmental repercussions that may emerge in the growth process should not be ignored. Economic growth does not necessarily mean that benefits are evenly distributed among individuals. Therefore,

precautions should be taken to maintain social equity so as to narrow the gaps between the rich and the poor. Extra care also needs to be taken to protect the environment while economic activities are in progress. Economic growth, social equity and environmental protection together form sustainable development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs.

With these observations, you may have realized by now that you, as young graduates, have a formidable challenge to be creative thinkers and innovators for the betterment of our society. We cannot live in isolation in the well-knit, competitive global environment.

I wish you the very best for your future endeavours – embrace the challenges, and take your share in shaping the world. Become creators of the future. I am confident that you can do it.

Congratulations!

Prof. S.S. Colombage

කළමනාකරණ අධ්‍යයන

හා

වාණිජ විද්‍යා පීඨය

முகாமைத்துவ கற்கைகள்

மற்றும்

வர்த்தக விஞ்ஞான பீடம்

Faculty of Management Studies

&

Commerce

උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය - සිව්වන හා පස්වන සැසිය

ශ්‍රී ලංකාවේ ජපාන තානාපති නොඹුහිතෝ හෝබෝ මහතා

பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு -

நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது அமர்வுகள்

இலங்கைக்கான ஜப்பான் தூதுவர்

திரு. நொபுஹிதோ ஹோபோ அவர்கள்

Convocation Address - 4th & 5th Session

by

Mr. Nobuhito Hobo, Ambassador of Japan to Sri Lanka

උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනය
අතිගරු නොහුබිතෝ හෝබෝ මහතා - ජපාන තානාපති

ගෞරවාර්හ මහාචාර්ය බෙල්ලන්විල විමලරතන කුලපති ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්ස,
ආචාර්ය එන්.එල්.ඒ. කරුණාරත්න උපකුලපතිතුමනි,
පාලක සභා සාමාජික භවතුනි,
සම්භාවනීය ආරාධිත අමුත්තනි,
උපාධිලාභිනී, නෝනාවරුන, මහත්වරුනි,

විශ්වවිද්‍යාලයක උපාධි ප්‍රදානෝත්සවයකට සහභාගී වීම සඳහා ආරාධනා ලැබීම මහත් සතුටට කරුණක් වන්නා සේම තම අධ්‍යාපන කටයුතු සමාප්ත කළ මේ සා විශාල තරුණ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් පිරිසක් හා ආචාර්ය භවතුන් උපාධියෙන් පුද ලැබීම උදෙසාගිමත් දසුනකි. ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ කළමනාකරණ අධ්‍යයන හා වාණිජ විද්‍යා පීඨයේ 40 වන උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය සඳහා මා හට ආරාධනා කිරීම පිළිබඳව මම මෙහිදී විශ්වවිද්‍යාලයේ උපකුලපතිතුමා වන ආචාර්ය කරුණාරත්න මහතාට ස්තුතිය පළකරමි.

පළමුවෙන්ම තම අධ්‍යයන කටයුතු සාර්ථක ලෙස නිමකරන ලද සියලුම උපාධිධාරීන් වෙත මාගේ සුභාශිංශනය පුදකරන අතර ඔවුන්ගේ අනාගත කටයුතු සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථක වේවා යැයි ප්‍රාර්ථනා කරමි. ඔබ සියලුදෙනා අද කෙතරම් සතුටින් සිටින්නේද යන්න මා දන්නේ 1975 වර්ෂයේ හොක්කයිදෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ කෘෂිකර්ම පීඨයේ උපාධියෙන් මා පිදුම් ලද දිනය මට සිහිපත් වන බැවිනි. එය කෙනෙකුගේ ජීවිතයේ අතිශය වැදගත්ම දිනය වනවාට සැක නැත. එය ඔබගේ අනාගත වෘත්තී මය ජීවිතයට අඩිතාලම වැටෙන තීරණාත්මක සංධිස්ථානයයි. අදින් පටන්ගෙන ඔබ සියලු බාධක හමුවේ නොනැවතී ඉදිරියට යමින් ඔබගේ අනාගත වෘත්තී මය ජීවිතය ගොඩනඟා ගත යුතුය. ඉදින් එම අනාගතයට විශ්වාසයෙන් මුහුණ දීමටත් ඔබ වෙනුවෙන් පමණක් නොව ඔබගේ රට වෙනුවෙන් ද ජයග්‍රාහකයෙකු වීමටත් මම ඔබව ධෛර්යමත් කරමි. ඔබ උපාධියෙන් පිදුම් ලබන අද වැනි සුවිශේෂී දිනක විශ්වවිද්‍යාලයකින් අපේක්ෂා කරන දෑ පිළිබඳව මා දරන අදහසත් ජපානයේ විශ්වවිද්‍යාලය අධ්‍යාපනය පිළිබඳව කෙටි හැඳින්වීමකුත් ගෙනහැර දැක්වීමට කැමැත්තෙමි.

විශ්වවිද්‍යාල යනු රටක අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඇති උත්තරීතර ආයතන වේ. විශ්වවිද්‍යාල යනු රටක දැනුමේ හා බුද්ධියේ කේන්ද්‍රස්ථානයයි. ජාත්‍යන්තර විශ්වවිද්‍යාල සංගම් ව්‍යවස්ථාවේ පෙරවදනට අනුව විශ්වවිද්‍යාල 'බුද්ධිමය කටයුතුවල රැකවලුන් ලෙස මහත් වගකීමක්' උසුලන අතර 'දැනුම පිණිස පමණක්ම දැනුම සොයා යෑමේ අයිතිය, සත්‍ය ගවේශණයේදී ඕනෑම ඉසව්වක් ලුහුබැඳ යෑමේ අයිතිය, අන්‍ය මත ඉවසීමේ හා දේශපාලන අතපෙවීම්වලින් නිදහස් වීමේ අයිතිය වැනි ප්‍රධාන මූලධර්ම වෙනුවෙන් පෙනී සිටියි. එම පෙරවදනේ තවදුරටත් සඳහන් වන්නේ විශ්වවිද්‍යාල විසින් ඉගැන්වීම් හා පර්යේෂණ තුළින්, නිදහස හා සාධාරණත්වය, මානව ගරුත්වය හා සහයෝගීතාව වැනි මූලධර්ම ප්‍රවර්ධනය කරන හා ජාත්‍යන්තර මට්ටමින් ද්‍රව්‍යමය සහ සදාචාරාත්මක ආධාර වර්ධනය කරන සාමාජීය ආයතන ලෙස කටයුතු කිරීමේ වගකීමට බැඳී සිටින බවයි. විශ්වවිද්‍යාල විසින් ඉටු කළ යුතු

තවත් ප්‍රමුඛතම මෙහෙයක් වන්නේ දැනුම සම්ප්‍රේෂණයයි. දැනුම සම්ප්‍රේෂණය විශ්වවිද්‍යාල සතු පොදු කාර්යභාරය වන අතර, අරමුණක් සහිතව පර්යේෂණ තුළින් නව දැනුම සොයා යෑම විශ්වවිද්‍යාලය සතු මූලිකම කාර්යභාරයයි.

වර්තමානයේ විශ්වවිද්‍යාල විසින් ඉහත ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව කටයුතු කරන්නේද? සත්‍ය වශයෙන්ම අපගේ විශ්වවිද්‍යාල ජාතියේ දැනුමේ හා බුද්ධියේ කේන්ද්‍රස්ථාන ලෙස කටයුතු කරන්නේද? යන්න කෙනෙකු විසින් ප්‍රශ්න කළ හැකිය. බුද්ධිමය කටයුතු හා දැනුමේ රැකවලුන් ලෙස විශ්වවිද්‍යාල විසින් විවිධ ක්ෂේත්‍රයන්ට පැතිරුණු, අරමුණක් සහිතව කෙරෙන පර්යේෂණ තුළින් පමණක් අත්කර ගත හැකි දැනුම සොයා යෑම සඳහා ශිෂ්‍යයන් තුළ නොසන්සිඳෙන පිපාසයක් ඇති කළ යුතුය. ඔබ දන්නා පරිදි නොබෙල් ත්‍යාගලාභීන් අහසින් පාත්වන්නන් නොවේ. නොබෙල් ත්‍යාගලාභීන් යනු මෙකී අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඇති උත්තරීතර ස්ථානයන්හි ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව තුළින් බිහිවන්නෝ වෙති. දැනුම සඳහා තමන් තුළ ඇති පිපාසය හේතුවෙන් විශ්වයේ සැඟවුණු සත්‍යයන් හෙළි කර ගත් මහා ප්‍රාඥයෝ වෙති. ජපානය නොබෙල් ත්‍යාගයන්ගෙන් පිදුම් ලත් එවන් ප්‍රාඥයන් කිහිප දෙනෙකුටම නිජ භූමිය වන බව මා පවසන්නේ ඉමහත් සතුටිනි. 1949 වර්ෂයේ යුකාවා හිදෙකි ජපානයේ ප්‍රථම නොබෙල් ත්‍යාගලාභියා වූයේ මූලික අංශු පවතින්නේය යන්න පුරෝකථනය කිරීම වෙනුවෙන් භෞතික විද්‍යාව සඳහා නොබෙල් ත්‍යාගය දිනාගනිමිනි. ඉන් අනතුරුව, ලියෝ එසාකිද 1973 දී භෞතික විද්‍යාව සඳහා පිදෙන නොබෙල් ත්‍යාගයකට හිමිකම් කියූ අතර, තොනෙගාවා සුසුමු විසින් 1978 දී කායික විද්‍යාව හෝ වෛද්‍ය විද්‍යාව සඳහා පිදෙන නොබෙල් ත්‍යාගයද, කෙන්සාබුරෝ විසින් 1994 දී සාහිත්‍යය සඳහා පිදෙන නොබෙල් ත්‍යාගයද දිනාගන්නා ලදී. මෑත කාලයේ දී, ජපාන ජාතිකයන් විසින් පිට පිටම ස්වාභාවික විද්‍යා ක්ෂේත්‍රය සඳහා පිදෙන නොබෙල් ත්‍යාගය දිනාගන්නා ලදී. 2002 වර්ෂයේ දී තෝකියෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ මසතෝෂි කොෂිබා භෞතික විද්‍යාව සඳහා ද, 2010 වර්ෂයේ දී හොක්කයිදෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ අකිරා සුසුකි හා තෝකියෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ එයිචි නෙගිෂි රසායන විද්‍යාව සඳහා ද, 2012 වර්ෂයේදී කියෝතෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ ශින්යා යමනාකා සජී සෛල වර්ධනය කිරීම වෙනුවෙන් කායික විද්‍යාව හෝ වෛද්‍ය විද්‍යාව සඳහා ද නොබෙල් ත්‍යාගයෙන් පිදුම් ලැබූහ. 2008 හා 2010 වර්ෂවලදී පමණක් ජපාන ජාතිකයින් සය දෙනෙකු ස්වාභාවික විද්‍යාඥයන් සඳහා පිදෙන ඉහළම සම්මානය වන භෞතික විද්‍යා හා රසායන විද්‍යා ත්‍යාගවලින් පිදුම් ලැබුවේ ජපානය විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ ජාත්‍යන්තර ප්‍රමුඛයකු වීමේ සලකුණු විද්‍යමාන කරමිනි.

ජපානයේ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය පිළිබඳ පොදු කරුණු කිහිපයක් ඔබ හා පැවසීමට මා දැන් කැමතියි. ජපානයේ උසස් අධ්‍යාපනය ආරම්භ වන්නේ වසර 12 ක ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය (ආරම්භක පාසලේ වසර 6 ක් හා පහළ ද්විතීයික පාසලේ හා ඉහළ ද්විතීයික පාසලේ වසර 3 බැගින්) අවසාන කිරීමෙන් පසුවයි. මූලික උපාධි, පශ්චාද් උපාධි හා වෘත්තීමය උපාධි ලබා දෙන ආයතන, ඒකාබද්ධ උපාධි ලබා දෙන කනිෂ්ඨ විද්‍යාල, පහළ ද්විතීයික පාසල් අධ්‍යාපනය නිම කළ ශිෂ්‍යයන් වසර 5 ක කාලයක් පුරා ප්‍රායෝගික හා නිර්මාණාත්මක පුහුණුව ලැබීම සඳහා ඇතුළත් වන තාක්ෂණික විද්‍යාල සහ වෘත්තීමය හා ප්‍රායෝගික කුසලතා වර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් සුවිශේෂ පාඨමාලා පවත්වන විශේෂිත පුහුණු පාසල් (විශේෂිත පාසල්) ජපාන උසස් අධ්‍යාපන ආයතන ගණයට ඇතුළත් වේ. විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීමේ පදනම මත ජපාන විශ්වවිද්‍යාල තෙවර්ගයකි. පළමුව, ජපාන රජය විසින් ස්ථාපනය කරන ලද ජාතික

විශ්වවිද්‍යාල, දෙවනුව, ප්‍රාදේශීය රාජ්‍ය ආයතන හා පුද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල මඟින් ස්ථාපනය කරන ලද රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල හා තෙවනුව, අධ්‍යාපනික සංස්ථා මඟින් ස්ථාපනය කරන ලද පුද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආදී වශයෙනි. ජාතික විශ්වවිද්‍යාල ජපාන උසස් අධ්‍යාපනය වැඩිදියුණු කිරීම හා මනා තුලිතතාවයකින් යුතුව සංවර්ධනය කිරීම අරමුණු කරගත් ප්‍රමුඛ ආයතන ලෙස කටයුතු කරයි. රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රදේශීය ජනතාවගේ උසස් අධ්‍යාපන අවශ්‍යතා සපුරාලීමේ හා ප්‍රාදේශික ප්‍රජාව සඳහා බුද්ධිමය හා සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථාන ලෙස කටයුතු කිරීමේ කාර්යයේදී වැදගත් මෙහෙවරක් ඉටු කරයි. ජපානයේ සියලුම විශ්වවිද්‍යාලවලින් 73% ක් පමණ පුද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල වන අතර විශ්වවිද්‍යාලවල ලියාපදිංචි වන ශිෂ්‍යයන් අතරින් 73% ක් අයත් වන්නේ ද පුද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලවලට වේ. පුද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල තම ප්‍රතිෂ්ඨාපනය හා සම්බන්ධ ආධ්‍යාත්මික වටිනාකම් පාදක කර ගෙන තමාටම ආවේණික වූ අධ්‍යාපන හා පර්යේෂණ ක්‍රියාකාරකම් ප්‍රවර්ධනය කරයි.

මෙයිජි යුගයෙන් පටන්ගෙන නවීකරණ අවධිය මෙන්ම දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසු ඇති වූ ආර්ථික සංවර්ධන අවධිය මුළුල්ලේම ජපාන විශ්වවිද්‍යාල විසින් මානව සම්පත් පුහුණු කිරීම, දැනුම් පදනමක් බිහි කිරීම සහ සමාජ ආර්ථිකයේ විකාශනය සහ වර්ධනය යන ක්ෂේත්‍ර කෙරෙහි සුවිශේෂී දායකත්වයක් ලබා දී ඇත. මෙකී කාල පරිච්ඡේදවලදී විශ්වවිද්‍යාල විසින් ජාතික, රාජ්‍ය හා පුද්ගලික යන වෙනස්කම් පසෙකලා තමන්ගෙන් ඉටුවිය යුතු භූමිකාව හා කාර්යය කුමක්ද යන්න පිළිබඳව පොදු අවබෝධයක පිහිටා කටයුතු කරන ලදී. මෙවන් පසුබිමක් තුළ වර්තමාන විශ්වවිද්‍යාල විසින් විවිධ හා විෂම වූ ශිෂ්‍ය හා සමාජීය අවශ්‍යතා කෙරෙහි ක්‍රියාකාරී ලෙස ප්‍රතිචාර දක්වනු ඇතැයි ද, ඒ හා සමගාමීව ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක භාවය සහතික කිරීම හා වැඩිදියුණු කිරීම සිදු කරනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ. අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක භාවය සහතික කිරීම හා වැඩිදියුණු කිරීම අතින් බලන කල විශ්වවිද්‍යාල විසින් සමාජයේ ඉල්ලීම් කෙරෙහි ප්‍රමාණවත් ප්‍රතිචාරයක් දැක්විය යුතු වන්නා සේම මුළු මහත් ලෝකය සමඟ ද ක්‍රියාකාරී සන්නිවේදනයක් පවත්වා ගත යුතුය.

ජාත්‍යන්තරකරණය හා පරිගණකකරණය නොනැවතී ඉදිරියට ගමන් කරන වර්තමානයේ, මානව සම්පත පෝෂණය කරන, විද්‍යාව හා සංස්කෘතිය සංරක්ෂණය කරන හා දේශීය ප්‍රජාවට හා කර්මාන්තවලට දායකත්වය ලබා දෙන කේන්ද්‍රස්ථාන ලෙස විශ්වවිද්‍යාල සතු භූමිකාව වඩා සුවිශේෂී භූමිකාවක් බවට වර්ධනය වෙමින් පවතී. මීට අමතරව, ජපානයේ මෙන්ම විදේශ රටවලද වර්තමානයේ හටගෙන ඇති තත්ත්වය සලකා බලන විට විශ්වවිද්‍යාල සතු සාමාජීය භූමිකාව තව තවත් පුළුල් වෙමින් පවතී. ආසියානු කලාපීය ආර්ථිකය සමෝධානය වීම සම්බන්ධයෙන් ලබා ඇති දියුණුව, ගෝලීයකරණයට සමගාමීව තීව්‍ර වී ඇති ආර්ථික තරඟය මෙන්ම ආහාර, බලශක්ති සැපයුම, වෛද්‍ය පහසුකම් හා සෞඛ්‍යය යන ක්ෂේත්‍රවල හටගෙන ඇති ගැටලු හා අර්බුද මානව වර්ගයාට පොදුවේ ගැටලුකාරී වාතාවරණයක් නිර්මාණය කරමින් පවතී. මෙවන් පසුබිමක් තුළ, සමාජය තුළ සිදුවෙමින් පවතින ව්‍යුහමය පරිවර්තන හමුවේ නව යුගය සඳහා නායකයන් පුහුණු කිරීම හා විශිෂ්ට දියුණුවක් ලබා ගත හැකි පරිදි දැනුම හා කුසලතාවලින් පරිපූර්ණ මිනිසුන් නිර්මාණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් විශ්වවිද්‍යාලවලට සුවිශේෂී භූමිකාවක් ඉටු කළ හැකි බවට ජපානය විශ්වාස කරයි.

විශ්වවිද්‍යාලවලට හුදෙකලාව සිටිය නොහැකිය. විශ්වවිද්‍යාල හුදෙකලාව සිටිය යුතුද නැත. දේශීය විශ්වවිද්‍යාල මෙන්ම ජාත්‍යන්තර විශ්වවිද්‍යාල සමඟ ද බුද්ධිමය සබඳතා පවත්වා ගත යුතුය. ඒ අනුව යමින්, දෙරට අතර සහයෝගිතා පර්යේෂණ දිරිමත් කිරීමේ අරමුණින් පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ස්ථාපිත ශ්‍රී ලංකා - ජපන් අධ්‍යාපන කේන්ද්‍රයත්, එමඟින් සියලුම විශ්වවිද්‍යාල සම්බන්ධ කරමින් දියත් කළ ඒකාබද්ධ පර්යේෂණ වැඩසටහනත් පිළිබඳව මා මෙහිදී සඳහන් කරන්නේ හදපිරි සතුටිනි. ජාත්‍යන්තර පර්යේෂණ සහයෝගිතාව ලොව පුරා විශ්වවිද්‍යාලවල පර්යේෂණ කටයුතුවල මධ්‍යය හා සබැඳි, ශිෂ්‍රයෙන් පුළුල් වන සංරචකයක් වන අතර, ඊට හේතු සාධක වී ඇත්තේ එමඟින් වඩා පුළුල් පහසුකම් හා සම්පත් පරාසයකට ලඟා වීමේ හැකියාව හා නූතන තාක්ෂණයෙන් අනූන, නව්‍ය ක්‍රියාකාරකම් ජාලයන් හා සම්බන්ධව කටයුතු කිරීමේ හැකියාව පර්යේෂකයන්ට සැලසීමයි. තවද, එමඟින් වෙනත් පර්යේෂණ පද්ධති පිළිබඳව දැනුම ලබා දෙන අතර උපායශීලී සම්බන්ධතා ගොඩනගා ගැනීම සඳහා දායකත්වය සපයයි.

ජපානය සෑම විටම ජාත්‍යන්තර සිසුන්ට එරටට පැමිණීමටත් එහි විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යාපනය හැදෑරීමටත් දිරිමත් කර ඇත. ජපානය ජාත්‍යන්තර සිසුන් සඳහා සෑම වසරකම රාජ්‍ය ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කරන්නේ එම අදහස පෙරදැරිවයි. මේ වන විටත් ශ්‍රී ලාංකිකයෝ බොහෝ දෙනෙක් මෙම ශිෂ්‍යත්වය දිනාගෙන ජපාන විශ්වවිද්‍යාලවලින් උපාධි ලබා සිටිති. ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාලවල සිටින සමහර මහාචාර්යවරුන් හා ආචාර්යවරුන් ජපානයේ උපාධිධාරීහු වෙති. ඔවුන් විසින් 'ශ්‍රී ලංකා ජපාන උපාධිධාරීන්ගේ සංගමය' (Japanese Graduate Alumni Association of Sri Lanka – JAGAAS) නමින් සංවිධානයක් ද පිහිටුවා ගෙන ඇත. තවද ජපාන රජය විසින් විවිධ ශිෂ්‍ය හුවමාරු වැඩසටහන් යටතේ විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් බොහෝ දෙනෙකුට එරටට පැමිණීමට ආරාධනය කර ඇත. මෙම විශ්වවිද්‍යාලයේ සිසුන් කිහිපදෙනෙකුද අවස්ථා දෙකකදී ජපානයේ ක්‍රියාත්මක වූ JENESYS නැමති ශිෂ්‍ය ආරාධනා වැඩසටහනට සහභාගී වීමට ඇරයුම් ලද අතර ඔවුන් එම වැඩසටහන් තුළින් මහත් ඵල නෙළා ගත්තාට සැක නැත. මේ හැරුණු විට, ශ්‍රී ලාංකික රාජ්‍ය අංශයේ නිලධාරීන් හා විදේශ සේවා නිලධාරීන් සඳහා තරුණ නායකයන්ගේ වැඩසටහන (Young Leaders' Program – YLP) නමින් පශ්චාද් උපාධි පාඨමාලාවක් හඳුන්වාදී ඇති අතර, මෙහි පරිපාලන කටයුතු ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයනය සඳහා ජාතික පශ්චාත් උපාධි ආයතනය (National Graduate Institute for Policy Studies – GRIPS) මඟින් ජපාන රාජ්‍ය ශිෂ්‍යත්ව වැඩසටහන සමඟ සිදු කෙරේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ජපාන තානාපති කාර්යාලය මඟින් රටේ සියලුම විශ්වවිද්‍යාල සමඟ ඉතා සමීප සම්බන්ධතා පවත්වන අතර, ශිෂ්‍යයන් හා විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් සඳහා හුවමාරු වැඩසටහන් සඳහා ඉඩ ප්‍රස්ථා සලසා දෙයි. මා අද ඔබගේ උපාධි ප්‍රදානෝත්සවයට සහභාගී වීම සඳහා කරන ලද ආරාධනය පිළිගනු ලැබුවේ ඒ අනුවයි.

කළමනාකරණ අධ්‍යයන හා වාණිජ විද්‍යා පීඨය ශ්‍රී ලාංකික ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියේ විශාලතම පීඨය බවත්, එහි අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 5,000 ඉක්මවන බවත් අසා මම මවිත වූවෙමි. විශ්වවිද්‍යාලයේ අතිවිශිෂ්ට කාර්ය සාධනය පිළිබඳව ඇති වාර්තාවන් දෙස බලන කල, නොබෝ කලකින්ම රට වෙනුවෙන් මහා ප්‍රාඥයන් බිහි කිරීමට මෙම විශ්වවිද්‍යාලයටද හැකිවනු ඇතැයි යන්න මාගේ විශ්වාසයයි. අද මෙහි සිටින ඔබ අතරින්

කිහිපදෙනෙකුද අනාගත නොබෙල් ත්‍යාගලාභීන් විය හැකියි. එය යථාර්ථයක්ම වන බව මාගේ නිසැක විශ්වාසය හා ප්‍රාර්ථනයයි.

අවසාන වශයෙන්, ශ්‍රේෂ්ඨ ඉන්දියානු කවියෙකු වන රවීන්ද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ කියමනක් ඔබ හමුවේ තැබීමට කැමැත්තෙමි. උසස්ම අධ්‍යාපනය යනු හුදෙක් අපහට තොරතුරු ලබා දෙන්නක් පමණක් නොව ජීවයක් ඇති සියලුම දේ සමඳ සහජීවනයෙන් කටයුතු කිරීමේ හැකියාව ලබා දෙන්නකි. දීප්තිමත් අනාගතයක් කරා පිය නඟන ගමනේ දී ඔබට ජීවිතය සමඟ සහජීවනයෙන් කටයුතු කිරීමට හැකි වේවා !
ස්තුතියි.

வனக்கத்திற்குரிய வேந்தர் அவர்கள்,
வனக்கத்திற்குரிய துரவிமார்கள், மத குருமார்கள்,
உபவேந்தர் அவர்கள்,
பதிவாளர்,
பீடாதிபதிகள்,
பல்கலைக்கழக ஆளுகை சபை உறுப்பினர்கள், மூதவை உறுப்பினர்கள்,
பல்கலைக்கழக கல்விசார், நிர்வாக மற்றும் கல்விசாரா பதவியாளர்கள்,
புதிய பட்டதாரிகள், கௌரவத்திற்குரிய விருந்தினர், அன்புக்குரிய பெற்றோர்களே,

பட்டமளிப்பு விழா சொற்பொழிவு
அதி மேதகு திரு. நொஹுபிதோ ஹொபோ - ஜப்பானிய தூதுவர்

பல்கலைக்கழமொன்றின் பட்டமளிப்பு விழாவில் பங்கேற்பதற்காக அழைப்புக் கிடைத்தமை பெரும் மகிழ்ச்சிக்கு காரணமாக இருப்பதோடு தமது கல்விசார் அலுவல்களை இறுதி செய்துக் கொண்ட இவ்வளவு பெருமளவிலான இளம் மாணவ மாணவிகள் கூட்டம் மற்றும் ஆசியர்கள் பட்டமளித்து கௌரவிப்பது ஒரு ஆவல் மிகுந்த காட்சியாகும். ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தின் முகாமைத்துவ கற்கைகள் மற்றும் வர்த்தக விஞ்ஞான பீடத்தின் 40 வது பட்டமளிப்பு விழாவினைப் பொருட்டு என்னை அழைத்தல் தொடர்பாக நான் இதன் போது பல்கலைக்கழகத்தின் உப வேந்தரான கலாநிதி திரு கருணாரட்ன அவர்களுக்கு எனது நன்றியினை வழங்குகிறேன்.

முதலாவதாக, தமது கல்விசார் அலுவல்களை வெற்றிகரமான முறையில் இறுதி செய்துக்கொண்ட பட்டதாரிகளுக்கு எனது நல்வாழ்துக்களை வழங்குவதோடு இவர்களது எதிர்கால அலுவல்கள் முற்றிலும் வெற்றிபெற வேண்டுமென பிரார்திக்கின்றேன். தாங்கள் சகலரும் இன்று எவ்வளவு மகிழ்வுடன் இருப்பீர்கள் என்பதை நான் அறிவது, 1975 ஆம் ஆண்டில் ஹொக்கைதோ பல்கலைக்கழகத்தில் கமற்றொழில் பீடத்தின் பட்டத்தால் கௌரவிக்கப்பட்ட தினம் எனது ஞாபகத்திற்கு வருவதாலேயாகும். இது ஒருவரது வாழ்வில் மிகவும் முக்கியமான தினமாக இருப்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை: இது தங்களது தொழில்சார் வாழ்வுக்கு அடித்தளம் போடப்படும் மிகத் தீர்க்கமான மையிற்கல்லாகும். இன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு தாங்கள் சகலவிதமான தடைகளுக்கு முன் நிருத்தமின்றி முன் சென்று தங்களது எதிர்கால தொழில்சார் வாழ்வினை நிர்மாணித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். மேலும், அந்த எதிர்காலத்திற்கு நம்பிக்கையுடன் முகங்கொடுப்பதற்கும், தங்களுக்காக மாத்திரமின்றி தங்களது நாட்டுக்காகவும் வெற்றியாளராக நான் தங்களை ஊக்கிவிக்கின்றேன். தாங்கள் பட்டத்தால் கௌரவிக்கப்படும் இன்றைய தினம் போன்ற ஒரு அதி சிறந்த நாளில், ஒரு பல்கலைக்கழகத்திடம் இருந்து எதிர்பார்க்கப்படுவதைப் பற்றி என்னுள் இருக்கும் கருத்துக்களும், ஜப்பானின் பல்கலைக்கழக கல்வி தொடர்பான ஒரு சிறிய தெளிவூட்டலும் செய்வதற்கு நான் விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக்கழகம் என்பது ஒரு நாட்டில் கல்வி தொடர்பாக இருக்கும் அதி உயர்ந்த இடமாகும். பல்கலைக்கழகமானது, ஒரு நாட்டின் அறிவின் மற்றும் ஞானத்தின் மையமாகும். சர்வதேச பல்கலைக்கழக சங்கத்தின் யாப்பிற்கு அமைய பல்கலைக்கழகங்கள், "அறிவுசார் அலுவல்களின் பாதுகாப்பாளர்களாக பெறும் பொறுப்பை" ஏற்றிருப்பதோடு, "அறிவுக்காக மாத்திரமே அறிவை தேடி போகக்கூடிய உரிமை, உண்மையான விமர்சனத்தின் போது எந்ததொரு துறையிலும் பின் தொடர்ந்து போகக்கூடிய உரிமை, ஏனையோரது எண்ணங்களை பொறுக்கக்கூடிய மற்றும் அரசியல் தலையிடல்களிலிருந்து நீங்கும் உரிமை போன்ற முக்கிய கோட்பாடுகள் தொடர்பாக இருக்கின்றது. அதன் முன்னுரையில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, பல்கலைக்கழகங்களால் கற்பித்தல் மற்றும் ஆராய்வுகள் மூலம் சுதந்திரம் மற்றும் நியாயம், மனித கௌரவம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு போன்ற கோட்பாடுகளை மேம்படுத்துகின்ற மற்றும் சர்வதேச தரப்பில் பொருள் ரீதியானதும் பண்பு ரீதியானதுமான உதவிகளை வளர்த்திடும் சமூக நிறுவனங்களாக செயற்படும் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பதாகும். பல்கலைக்கழகத்தால் நிறைவேற்றிட வேண்டிய இன்னுமொரு முக்கிய பணியானது அறிவு பெற்றுக்கொடுப்பதாகும். அறிவை பெற்றுக்கொடுத்தல் பல்கலைக்கழகத்தை சார்ந்த பொது செயற்பாடாக இருப்பதோடு, இலக்குடன்கூடியதாக ஆராய்வுகள் மூலம் புத்தறிவை தேடிப் போவது பல்கலைக்கழகத்தின் அடிப்படையான செயற்பாடாகும்.

இக் காலத்தின் போது பல்கலைக்கழகத்தால் மேற்படியான கொள்கைகளுக்கு ஏற்றப்படியாக செயற்படுவதா? உண்மையிலயே எமது பல்கலைகழகங்கள் தேசத்தின் அறிவு மற்றும் ஞானம் என்பவற்றின் மையமாக செயற்படுவதா வென ஒருவரால் கேள்வி கேற்க முடியும். அறிவுசார் அலுவல்கள் மற்றும் ஞானத்தின் பாதுகாவளர்களாக பல்கலைக்கழகத்தால் பலதரப்பட்ட துறைகளில் பரவிச் சென்றுள்ள, குறிக்கோளுடன் மேற்படுகின்ற ஆராய்வுகள் மூலம் மாத்திரமே கைப்பற்றிடக்கூடிய அறிவை தேடிப் போவதில் மாணவர்களினுள் தீராத தாகத்தை ஏற்படுத்தல் அவசியம். தாங்கள் அறிகின்ற விதமாக நோபல் வெற்றியாளர்கள் ஆகாயத்தில் இருந்து வருவோரல்ல. நோபல் வெற்றியாளர்கள் எனபது மேற்கூடிய கல்வி தொடர்பாக இருக்கக்கூடிய அதியுயர்ந்த இடங்களின் மாணவர் சமூகங்களிலிருந்து உருவாகுவோர்களே. அறிவுக்காக அவர்களினுள் ஏற்பட்டிருக்கும் தீராத தாகம் காரணமாக அனைத்துலகத்தில் மறைந்திருக்கும் உண்மைகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ள மகா அறிவாளர்களாவர். ஜப்பான், நோபெல் பரிசுகளால் கௌரவிக்கப்பட்ட அவ்வாறான அறிஞர்கள் பலரின் தாயகம் என்பதை மிக மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகிறேன். 1949 ஆம் ஆண்டில் ஜப்பானிய முதலாவது நோபல் பரிசாளியாக யுகாவா ஹிதெகி, அடிப்படையான அனுக்கள் இருப்பதாக முன்னறிவித்தல் செய்ததன் காரணமாக பௌதீக விஞ்ஞானம் தொடர்பாக நோபல் பரிசு வென்றனர். இதன் பின்னர், லியோ எசாகி எனபவரும் 1973 இல் பௌதீக விஞ்ஞானம் தொடர்பாக நோபல் பரிசு பெற்றதோடு, தொனெகாவா சுசுமு இனால் 1978 இல் உடற்றொழிலியல் அல்லது மருத்துவவியல் தொடர்பாக வழங்கப்படும் நோபல் பரிசும், கென்சாபுரோ ஒஏ இனால் 1994 இல் இலக்கியத்திற்காக வழங்கப்படுகின்ற நோபல் பரிசும் வென்றுக்கொண்டனர்.

அன்மை காலத்தில் ஜப்பான் இனத்தவர்களால் தொடர்ந்து இயற்கையியல் துறை தொடர்பாக வழங்கப்படும் நோபல் பரிசை வென்றுகொள்ளப்பட்டன. 2002 ஆம் ஆண்டில் தோகியோ பல்கலைக்கழகத்தின் மசதோஷி கொஷிபா பௌதீக விஞ்ஞானம் தொடர்பாகவும், 2010 ஆம் ஆண்டில் ஹொக்கைதோ பல்கலைக்கழகத்தின் அகிரா சுசுகி மற்றும் தோகியோ பல்கலைக்கழகத்தின் எய்சி நெகிசி இரசாயன யியல் தொடர்பாகவும், 2012 ஆம் ஆண்டில் கியோதோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஸின்யா கமனாகா ஸீளு உயிர்மங்கள் வளர்த்தல் தொடர்பாக உடற்றொழிலியல் அல்லது மருத்துவவியல் தொடர்பாக வழங்கப்படும் நோபல் பரிசு வென்றனர். 2008 மற்றும் 2010 இற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் மாத்திரம் ஆறு ஜப்பான் இனத்தவர்கள் இயற்கை விஞ்ஞானிகள் தொடர்பாக வழங்கப்படும் ஆக உயர்தர விருதான பௌதீகயியல் மற்றும் இரசாயனயியல் பரிசுகளால் கௌரவிக்கப்பட்டிருப்பது விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப துறையில் சர்வதேச ரீதியிலாக முதலிடம் எடுப்பதை தோற்றுவித்தே.

ஜப்பானிய பல்கலைக்கழக அமைப்புப் பற்றிய பொதுவான பல காரணங்களை தங்களிடம் முன்வைப்பதற்கு தற்போது நான் விரும்புகிறேன். ஜப்பானில் உயர் கல்வி ஆரம்பமாவது 12 வருடங்களைக் கொண்ட ஆரம்ப கல்வியை (ஆரம்ப பாடசாலையில் 6 வருடங்கள் மற்றும் அடி இரண்டாம்தர மற்றும் மேல் உயர் இரண்டாம்தர பாடசாலையில் தலா 3 வருடங்கள் விதம்) இறுதி செய்வதன் பின்னரே. ஆரம்ப பட்டம், பட்டப்பின் பட்டம் மற்றும் தொழில்சார் பட்டங்கள் வழங்குகிற நிறுவனங்கள், இணை பட்டங்கள் வழங்குகின்ற கனிஷ்ட பாடசாலைகள், அடிமட்ட இரண்டாம்தர பாடசாலை கல்வியை இறுதி செய்யப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் 5 வருட காலமாக நடைமுறை மற்றும் ஆக்கப்பூர்வ பயிற்சியை பெறுவதற்காக உள்வாங்குகின்ற தொழில்நுட்ப பாடசாலைகள் மற்றும் தொழில்சார் நடைமுறைசார் திறன் மேம்பாட்டின் நோக்கத்துடன் அதி விசேட பாடநெறிகள் நடாத்துகின்ற விசேட பயிற்சிப் பாடசாலைகள் (விசேட பாடசாலைகள்) ஜப்பானிய உயர் கல்விசார் நிறுவனங்களாக கறுதப்படும். பல்கலைக்கழகங்கள் ஸ்தாபிக்கும் அடிப்படையில் ஜப்பானிய பல்கலைக்கழகங்கள் மூன்று விதமாகும். முதலாவது, ஜப்பான் அரசாங்கத்தால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள அரச பல்கலைக்கழகங்கள், இரண்டாவதாக, பிரதேச அரச நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள அரச பல்கலைக்கழகங்கள், மூன்றாவதாக, கல்விசார் கூட்டுத்தாபனங்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் என்ற வகையாகும். தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் ஜப'பானிய உயர் கல்வியினை மேல் முன்னேற்றல் மற்றும் சரிசம நிலையின் அபிவிருத்தி செய்வதை குறிக்கோளாகக் கொண்ட முன் நிலை நிறுவனங்களாக செயற்படுகிறது. அரச பல்கலைக்கழகங்கள் பிரதேச மக்களது உயர் கல்வி தேவைப்பாடுகளை பூர்த்தி செய்கின்ற மற்றும் பிரதேச சமூகங்களுக்கு அறிவுசார் மற்றும் கலாசார நிலையங்களாக செயற்படும் விடயத்தின் போது முக்கிய பணியை ஈடேட்டுகிறது. ஜப்பானிய மொத்த பல்கலைக்கழகங்களிடையில் சுமார் 73% விதம் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களாக இருப்பதோடு பல்கலைக்கழகங்களில் பதிவுப் பெறும் மாணவர்களிடையில் சுமார் 73% விதம் உட்படுவதும் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களுக்கே. தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள் தமது நிலைப்பாடுடன்

தொடர்புப்பட்ட ஆன்மீக பெறுமதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவனத்திற்கே தனிப்பட்ட கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி செயற்பாடுகளை மேம்படுத்தும்.

மெய்ஜி காலத்தில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டு நவீனமய காலம் போன்றே இரண்டாவது உலக மாயுத்தத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட பொருளாதார அபிவிருத்தி காலம் பூராவும் ஜப்பானிய பல்கலைக்கழகங்களால் மனித வள பயிலவித்தல், அறிவுசார் அடிப்படை நிலையினை ஏற்படுத்தல் மற்றும் சமூக பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி எனும் துறைகள் தொடர்பாக பெரும் பங்களிப்பை வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேற் கூறிய காலப் பகுதிகளின் போது பல்கலைக்கழகத்தால் தேசிய, அரச மற்றும் தனியார் எனும் வேறுபாடுகளை பின் போடப்பட்டு தம்மால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியப் பங்கு மற்றும் பணி யாவை என்பதை பற்றிய பொது அறிவுடன் செயற்பட்டுள்ளனர். இத்தகையதொரு சூழலின் கீழ் நிகழ்காலத்து பல்கலைக்கழகங்களால் பலதரப்பட்ட மற்றும் பல்வகையான மாணவ மற்றும் சமூக தேவைப்பாடுகள் தொடர்பாக செய்முறையான மறுமொழியினை வழங்கப்படுமெனவும், இத்துடன் இணைவாக இவர்களது கல்வியின் குணநிறைவினை உறுதிப்படுத்தல் மற்றும் மேல்முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தப்படும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கல்வியின் குணநிறைவினை உறுதிப்படுத்தல் மற்றும் மேல் முன்னேற்றப்படுதல் எனும் ரீதியில் பார்க்கின்ற போது பல்கலைக்கழகங்களால் சமூக கோரிக்கைகள் தொடர்பாக போதுமான பிரதிபழிப்பை காட்டவேண்டிய அதே சமயம் ஒட்டுமொத்த உலகத்துடனும் செய்முறை தொடர்பாடலை பராமரித்தக் கொள்ளல் வேண்டும். சர்வதேசமயப்படுத்தல் மற்றும் கணனிமயப்படத்தல் நிறுத்தமின்றி முன் போய்கொண்டிருக்கும் நிகழ்காலத்தின் போது, மனித வளத்தை வளுப்படுத்தகின்ற, விஞ்ஞானத்தை மற்றும் காலாசாரத்தை பாதுகாக்குகின்ற மற்றும் உள்நாட்டு சமுதாயத்திற்கு மற்றும் தொழில்களுக்கு பங்களிப்பை வழங்குகின்ற மத்திய நிலையங்களாக பல்கலைக்கழங்களின் பங்கு, மிக முக்கியமான பங்காக வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. இதற்கு மேலதிகமாக, ஜப்பானில் போன்றே வெளிநாடுகளிலும் நிகழ்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமை தொடர்பாக கவனித்து பார்க்கின்ற போது பல்கலைக்கழகத்திற்குரிய சமூக பங்கு மேலும் அகலமாகின்றது. ஆசிய வளைய பொருளாதார ஒருமைப்பாடு தொடர்பாக பெற்றிருக்கும் வளர்ச்சி, உலகமயப்படுத்தலுக்கு ஒப்பாக தீவிரமடைந்துள்ள பொருளாதார போட்டி போன்றே, உணவு, சக்தி வழங்கல், மருத்துவ வசதிகள் மற்றும் சுகாதாரம் எனும் துறைகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் பிரச்சினைகள் மற்றும் நெறுக்கடிகள் மனித இனத்திற்கு பொதுவாக சிக்கலான சூழலை ஏற்படுத்தி வருகிறது. இத்தகையவொரு பின்னணியினுள், சமூகத்தினுள் ஏற்பட்டு வரும் கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றங்களின் முன் நவீன உலகத்திற்காக தலைவர்களை பயிலவித்தல் மற்றும் சிறந்த முன்னேற்றத்தை பெற்றுக்கொள்ள இயலுமான விதமாக அறிவு மற்றும் ஆற்றல்களுடன்கூடிய மனிதர்களை நிர்மாணித்தல் தொடர்பாக பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட பங்கேற்பை வழங்கிட இயலுமென ஜப்பான் நம்புகிறது.

பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தனிப்பட்டு இருக்க முடியாது: பல்கலைக்கழகங்கள் தனிப்பட்டு இருக்க வேண்டியதுமில்லை. இவர்கள் தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள்

போன்றே சர்வதேச பல்கலைக்கழகங்களுடனும் அறிவுசார் தொடர்வுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். இப் போக்கின் கீழ், இரு நாடுகளிடையில் கூட்டு ஆய்வுகளை ஊக்கிவிக்கும் நோக்கத்துடன் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கை - ஜப்பான் கல்வி நிலையமும், இத்தால் சகல பல்கலைக்கழகங்களை இணைக்கப்பட்டு செயற்படுத்திய கூட்டு ஆராய்ச்சி செயற்றிட்டமும் தொடர்பாக நான் இங்கு மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடனே குறிப்பிடுகிறேன். சர்வதேச ஆராய்வு ஒருமைப்பாடு உலகம் முழுவதிலும் பல்கலைக்கழகங்களின் நஆராய்வு அலுவல்களின் மையத்துடன் இணையப்பட்ட, விரிவாக அகலமாகின்ற பகுதியாக இருப்பதோடு, இதற்கான காரணமாக அமைந்திருப்பது, இதன் மூலம் மிக அகலமான வசதிகள் மற்றும் வளங்கள் தொகுதிக்கு நெறுங்கும் வாய்ப்பு மற்றும் நூதன தொழில்நுட்பத்தால் பூரணமடைந்த, நவீன செயற்பாடுகள் தொகுதிகளுடன் இணைந்து செயற்படக்கூடிய வாய்ப்பினை ஆய்வாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாகும். மேலும், இத்தால் ஏனைய ஆய்வுசார் அமைப்புகள் தொடர்பான அறிவை பெற்றுக் கொடுப்பதோடு உபாயவழிசார் தொடர்வுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் பங்களிப்பை வழங்குவதாகும்.

ஜப்பான் எப்போதுமே சர்வதேச மாணவர்களுக்கு இந்நாட்டுக்கு வருவதற்கும் அங்கு பல்கலைக்கழகங்களில் கற்பதற்கும் ஊக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஜப்பான் சர்வதேச மாணவர்கள் தொடர்பாக எப்போதுமே ஒவ்வொரு வருடத்திலும் அரச புலமைப் பரிசில்கள் இவ் எண்ணத்தை முற்படுத்தியே வழங்குகிறது. அனேகமான இலங்கையர்கள் ஏற்கனவே இப் புலமைப் பரிசில்களை வென்று ஜப்பானிய பல்கலைக்கழகங்களால் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். இலங்கை பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கின்ற ஒருசில பேராசிரியர்கள் மற்றும் கலாநிதிகள் ஜப்பான் பட்டதாரிகளாவர். இவர்களால் "இலங்கை - ஜப்பான் பட்டதாரிகளின் சங்கம்" (Japanese Graduate Alumni Association of Sri Lanka - JAGAAS) என ஒரு அமைப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். மேலும், ஜப்பானிய அரசாங்கத்தினால் பலதரப்பட்ட மாணவர் பரிமாற்று நிகழ்ச்சிகளின் கீழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அனேகமானோருக்கு இந் நாட்டுக்கு வருமாறு அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பல்கலைக்கழகத்தை சார்ந்த பல மாணவர்களும் இரு சந்தர்பங்களின் போது ஜப்பானில் செயற்படுத்திய JENESYS எனும் மாணவர் அழைப்பு நிகழ்ச்சிக்கு பங்களிப்பதில் அழைக்கப்பட்டதோடு இவர்கள் இந் நிகழ்ச்சி மூலம் பெரும் பயனை பெற்றிருப்பதற்கு எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. இதைத் தவிர, இலங்கை அரச பிரிவின் உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு சேவைகள் உத்தியோகத்தர்கள் தொடர்பாக இளைய தலைவர்களின் நிகழ்ச்சி (Young Leaders' Program - YLP) என்று பட்டப்பின்பட்ட பாடநெறியினை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு இதன் நிர்வாக அலுவல்கள், கொள்கைகள் கற்றல் தொடர்பாக தேசிய பட்டப்பின்பட்ட நிறுவனம் (National Graduate Institute for Policy Studies - GRIPS) மூலம் ஜப்பான் அரச புலமைப் பரிசு நிகழ்ச்சியுடன் நடை பற்றப்படும். இலங்கையில் ஜப்பான் தூதுரகம் மூலம் நாட்டிலுள்ள சகல பல்கலைக்கழகங்களுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்வுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதோடு மாணவர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் தொடர்பாக பரிமாற்றல் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பாக

வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. இதனடிப்படையிலேயே நான் இன்று தங்களது பட்டமளிப்பு விழாவின் அழைப்பினை ஏற்கு இதில் பங்கேற்கின்றேன்.

முகாமைத்துவ கற்கைகள் மற்றும் வர்த்தக விஞ்ஞான பீடம், இலங்கை தேசிய பல்கலைக்கழக அமைப்பில் மிகப் பெரிய பீடம் என்பதும், இதன் உள்ளக மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 5,000 இற்கும் மேற்பட்டுள்ளது என்பதை செவிக்கொண்ட நான் ஆச்சரியமடைந்தேன். பல்கலைக்கழகத்தின் அதி சிறந்த வினைத்திறன் தொடர்பாக காணப்படும் அறிக்கைகளை பார்க்கின்ற போது மிக அன்மித்த காலத்திலேயே நாடுக்காக பேரறிஞர்கள் உருவாக்குவதில் இப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இயலுமாகும் என்பதே எனது நம்பிக்கை. இன்று இங்கிருக்கும் தாங்களிடையில் ஒரு சிலர் எதிர்காலத்து நோபல் பரிசாளர்களாக முடியும்! இது யதார்தமாகும் என்பதே எனது சந்தேகமற்ற நம்பிக்கையும் பிரார்தினையும்.

இறுதியாக, சிறந்த இந்திய கவிஞனான ரபீந்திரநாத் தாகூர் அவர்களின் ணரு முதுமொழியை தங்கள் மத்தில் வைப்பதற்கு விரும்புகிறேன். "உயர்தர கல்வியென்பது வெருமனே எமக்கு தகவல்களை பெற்றுக்கொடுப்பது மாத்திரமல்ல உயிர் வாழும் அனைவற்றுடன் ஒற்றுமையுடன் யெற்படக்கூடிய ஆற்றலை பெற்று கொடுப்பதாகும்". ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை நோக்கி பயணத்தின் போது ஒற்றுமையாக செயற்படுவதற்கு இயலுமாக வேண்டுமென பிரார்திக்கின்றேன்!

நன்றி.

SPEECH BY H.E. MR. NOHUBITO HOBO, AMBASSADOR OF JAPAN AT THE CONVOCATION – UNIVERSITY OF SRI JAYEWARDENEPURA

(25th September 2014 at BMICH)

Venerable. Prof. Bellanwila Wimalaratane Thero, Chancellor of the University of Sri Jayewardenepura,
Dr. N. L. A. Karunaratna,Vice Chancellor,
Members of the Council,
Distinguished Guests,
Grandaunds, Ladies and Gentlemen,

Being invited to attend the Convocation of a university is always pleasing and it is encouraging to see so many young students and other academics being awarded the degrees on completion of their courses of study. I thank the Vice Chancellor Dr. Karunaratna for inviting me to the 40th Convocation of the Faculty of Management Studies and Commerce of the University of Sri Jayewardenepura.

First, I would like to congratulate all the graduates for successfully completing their course of study and wish them all the very best in their future. I know how happy you feel today, as I recall the day of my own graduation from the Faculty of Agriculture at the University of Hokkaido in 1975. It is indeed one of the most important moments in one's life; to arrive at a decisive crossroad that will be the launching pad for your future career. From here on you have to forge ahead and build your future career. So, I encourage you to face the future with confidence and be a winner not only for yourself but also for your country.

On this special occasion of your convocation I would like to share with you some thoughts about general expectations from universities and a brief outline on university education in Japan.

Universities are the highest seats of learning in a country. They constitute a nerve centre of knowledge and intellectual life. The preamble of the Constitution of the International Association of Universities (IAU) states that universities have a 'high responsibility as guardians of the intellectual life" and they stand for certain fundamental principles, such as "the right to pursue knowledge for its own sake and to follow wherever the search for truth may lead and the tolerance of divergent opinion and freedom from political interference". Furthermore, the Preamble also evokes 'their obligation as social institutions to promote, through teaching and research, the principles of freedom and justice, of human dignity and solidarity' and to 'develop material and moral aid on an international level". Another core mission

of the university is the transmission of knowledge. Transmission of knowledge has always been its generic task and the purposeful search for new knowledge through research has been its primary task.

One may ask therefore, whether these principles are adhered to by universities today and whether our universities are indeed the knowledge and intellectual hub of the nation. As guardians of the intellectual life and knowledge, universities ought to foster an unquenchable thirst among its students for knowledge which can only be acquired through purposeful research in various fields. Nobel Prize winners as you know do not fall from the skies. Nobel laureates emerge from among the student body of these higher seats of learning and are the intellectual luminaries whose thirst for knowledge has led them to discover hidden truths of the universe. I am happy to say that Japan is proud to have many intellectual luminaries who were awarded Nobel prizes. In 1949, Yukawa Hideki became the first Japanese Nobel laureate, winning a physics prize for predicting the existence of elementary particles. He was followed by Leo Esaki with a physics prize in 1973, Tonegawa Susumu a prize for physiology or medicine in 1987, and Kenzaburo Oe, a literature prize in 1994. More recently, Japanese have won Nobel prizes one after another in the natural science area. In 2002, Masatoshi Koshiba of the University of Tokyo won a physics prize, Akira Suzuki of Hokkaido University and Eiichi Negishi of the University of Tokyo, chemistry prizes in 2010, and Shinya Yamanaka of Kyoto University a prize for physiology or medicine in 2012 for the development of the iPS cell. In 2008 and 2010 alone, a total of six Japanese were awarded physics and chemistry prizes, the highest honor for natural scientists, highlighting Japan aiming at becoming a world leader in science and technology.

Now let me share with you some general information about the University system in Japan. In Japan, higher education starts upon completion of a total of 12 years of primary education (6 years in elementary school) and secondary education (three years respectively in both lower and upper secondary schools). Japanese higher education institutions include universities awarding bachelor's, master's, doctor's and professional degrees, junior colleges awarding associate's degree, and colleges of technology, where lower secondary school graduates are admitted and receive practical and creative training throughout a five-year period, and specialized training colleges (specialized schools) which offer specialized courses for the purpose of developing professional or practical abilities. In Japan, universities are divided into three categories by its founding basis: Firstly there are the national universities, which were established by the Japanese Government, public universities which are established by local public entities and private universities, which are established by educational corporations. National universities serve as key organizations targeting

the improvement and well-balanced development of Japanese higher education. Public universities, play important roles in providing higher education opportunities to local people and as intellectual and cultural centers in the local community. Private universities account for about 73% of all universities and about 73% of all university students enrollment and each private university promotes its own unique education and research activities based on the spiritual legacy of its foundation.

Japan's universities have contributed significantly, through the period of modernization since the Meiji era, and also the period of economic growth after the Second World War, to the areas of human resources training, the formation of a knowledge base, and the development and growth of the social economy. During these times, universities, regardless of whether they were national, public or private, were based on a shared awareness of the role and function expected of them. Against this background, the universities of today are expected to respond proactively to the diversification of the needs of both students and society, while at the same time guaranteeing and improving the quality of their education. Universities are required to provide a sufficient response to the demands of society from the perspective of assuring and improving the quality of education, but also to ensure that they communicate proactively to the wider world.

Today, where both internationalization and computerisation continue to move forward, the role of universities within society as centres for fostering human resources, preserving and developing science and culture, and contributing to local communities and industries is growing more and more significant. In addition to this, in reflection of the current situation both in Japan and overseas, the social role of universities is growing ever larger. Within international society, developments in the integration of the Asian regional economy and severing economic competition in line with globalisation, along with global environmental problems and issues with food and energy supply, medical care and health, are creating problems for humankind as a whole. Against this background, Japan believes that that university education can play a significant role in training leaders for a new age, and equipping people with the knowledge and skills to succeed extensively as structural changes take place within society.

Universities cannot and must not exist in isolation. They must establish a network of intellectual associations with other universities both local as well as global. In this regard I am happy to note, for example, the establishment of the Sri Lanka-Japan Study Centre at the University of Peradeniya linking all other local universities in a joint programme with a view to encouraging collaborative research. International research collaboration is a rapidly growing component of core research activity in universities

all over the world, as it provides access to a wider range of facilities and resources while enabling researchers to participate in networks of cutting-edge and innovative activity. It also provides knowledge of other research systems and contributes to building strategic partnerships.

Japan has always encouraged international students to come to Japan and pursue their studies in its universities too. With that in mind, Japan provides the government scholarships every year to international students. Already many Sri Lankans have been awarded this scholarship and graduated from Japanese universities. Some of the professors and academics in Sri Lankan universities are Japanese graduates. There is also the Japanese Graduates Alumni Association of Sri Lanka known as JAGAAS. Furthermore, Japan has invited many university students under various student exchange programmes. Several of your own students were invited on two occasions to participate in the JENESYS student invitation proramme in Japan and I am sure they have benefitted immensely from that programme too. Apart from these, Japan has also initiated a Master's Degree programme for Sri Lankan Public Service Officers and Foreign Service officers known as "Young Leaders' Program (YLP)" administered by the National Graduate Institute for Policy Studies (GRIPS) with the Japanese Government Scholarship. The Embassy of Japan in Sri Lanka maintains very close relations with all universities is the country and provides opportunities for student and academic exchange programmes. That is why I accepted your invitation to attend your convocation today. I hope we could continue this association in the future too.

I am very much impressed by what I have heard about the Faculty of Management Studies and Commerce as being one of the largest faculty in the national university system in Sri Lanka numbering over 5,000 internal students. Going by your excellent records of performance I hope that your university will also produce brilliant luminaries for your country in the near future. Who knows, maybe some of you present here may be future Nobel Prize winners too. And I certainly hope and wish that this would come true.

In conclusion, I would like to leave you with a quotation from the famous Indian Poet Rabindranath Tagore who said "The highest education is that which does not merely give us information but makes our life in harmony with all existence." May you find that harmony in life as you forge ahead towards a bright future.

Thank you.